

tribuna

Tine Remškar, sekretar CK LMS:

O nekaterih naših problemih

Brez dvoma pomeni preteklo leto v delu študentske organizacije korak naprej, da je naša organizacija dosegla vidne uspehe, ki se odražajo v Zvezi, kot v ekonomskih vprašanjih itd. Brez dvoma je tudi to, da so ti uspehi, ki so več ali manj organizacijskega značaja, bili v tem obdobju nujni, ker je Zveza nastajala, ker je bilo treba organizacijo vzpostaviti, ker je bilo treba tudi gospodarske probleme rešiti. Smatram pa, da s tem naloga Zveze kot politične organizacije ni izvršena, da ni to prvenstvena naloga ZSJ kot politične organizacije.

Glavna naloga ZSJ je vzgoja socialističnega človeka, vzgoja študentov. V tej zvezi je bilo v diskusiji in referatu govora in ne bi podrobno o tem govoril. Mislim pa, da bi morala Zveza v bodočem letu usmerjati svoje delo na reševanje notranjih problemov, na reševanje stanja med študenti. Pojavov nerazumevanja našega razvoja, vplivov informobirovske propagande in vplivov klera je brez dvoma mnogo. O teh pojavih je bilo na naši skupščini premalo govora.

Mislim, da sami poznate, kakšno je stanje, kakšen je bil odnos študentov do Zveze, vendar je sicer stanje drugačno, danes tu s temi stanim, čeprav je članstvo naraslo, ne moremo biti za dovoljni, ker ne moremo računati, da je vse to članstvo tako, kakršno bi želeli. Popolnoma se strinjam, da je treba oblike ideološko-političnega dela iskati, da je treba organizirati razne diskusije ter druge oblike, ki odgovarjajo študentom. Diskutirati je treba o problemih, ki teže študente.

Isto je z vprašanjem religije. Gotovo vprašanje religije ni enostaven problem. Mislim pa tudi, da smo bili proti sovražnikom včasih premalo ostrni. Ne smemo misliti, da reakcija ni smerno pošiljala svoje ljudi na univerzo, da bi na znatnem in strokovnem področju obdržala svoje pozicije. Mislim, da ni normalno, da na univerzi ni notranjega ideološkega boja in diskusij tudi na razredni podlagi, kar se danes dogaja na vasi in v tovarnah. Na vasi je ostra borba z reakcijo, z ostanki stare miselnosti, kuliki,

klerikalci, informobirojem itd. Ista borba se vrši tudi v tovarnah. Te borbe na univerzi ni v zadostni meri.

Gotovo se lahko ta borba na univerzi vrši v drugačni obliki kot na vasi. Tu sovražnik ne bo nastopal odkrito, kakor na terenu. Tu je sovražnik bolj inteligent in nastopa z drugačnimi oblikami. Mislim, da je naloga naše organizacije, da te probleme zaostri, da v razredni diskusiji pripelje sovražnika, da se bo izjasnil. Mi kot politična organizacija ne moremo dopuščati, da gredo z univerze ljudje, ki so zagrizeni klerikalci.

Ti ljudje kot državljani sicer lahko študirajo, toda nam kot politični organizaciji, ki želi vzgajati socialistične ljudi, to ne more biti vseeno in se moramo proti temu boriti in zavzeti v tem vprašanju svoje stališče. Cestokrat preostro nastopamo in ne dopuščamo diskusije ljudem, ki

so na naših pozicijah, sovražnikom pa dopuščamo vse diskusije.

Dalje moramo doseči, da bo s članstvom v Zvezi študentov vezana aktivnost posameznih članov. Ne moremo imeti v organizaciji ljudi, ki so samo vpisani, ki ne pokažejo politične aktivnosti, ki se za linijo Zveze študentov, za linijo Zveze komunistov povsod aktivno ne bore. Ne moremo imeti v Zvezi študentov ljudi, ki na sovražne parole molče in ne nastopajo. Rabimo ljudi, ki s bodo aktivno borili proti raznim pojavom. Druga stvar pa je to, da če se hočejo naši ljudje boriti in vplivati s prepričevanjem, se morajo mnogo več učiti in študirati. Samo z znanjem bomo toliko sovražnika. Dalje mora Zveza študentov na posamezna vprašanja dajati odgovore. Študentje so dolžni, da se za naša stališča bore.

Dalje bi lahko v letošnjem letu napravili korak naprej v afirmaciji Zveze študentov v javnem

življenju. Brez dvoma je bil v letošnjem letu korak naprej napravljen. Mislim pa, da bi se moralo študente v našem mestu mnogo bolj čutiti. Morali bi bolj posegati v javno življenje na področju kulture, politike, gospodarstva, fizikulture itd. Če nimate zastopnika v skupščini ste sami krivi. Za svoje pravice se morate sami boriti. 5000 študentov je. Gotovo ste imeli na kakem zboru volivcev večino in če bi postavili svojega kandidata, bi ga imeli. Noben vam ne bo dal kandidata, če jih ne boste sami predlagali in se zanje borili. Zeleni bi, da bi to, kar je bilo danes iznešeno v diskusiji, bilo osnova bodočega dela Zveze študentov, da bi Zveza postala močan politični faktor v našem življenju v Ljubljani, da bomo postali bolj odločni in da si bomo upali nastopati. Če ne bomo imeli prav, bomo pa kritizirani. Poseganja študentov v kulturno življenje, v tisk itd. ni bilo dovolj čutiti.

Druga stvar pa je strokovni študij. Strokovni študij je resen problem univerze. Lahko kritično rečemo, da vemo, kakšen kader imamo med asistenti, predavatelji itd. Vemo, da moramo popuščati, da moramo dati za asistenta človeka, ki je slab politično. Za našo Zvezo je to slabo znamenje. Na univerzi je toliko 100 komunistov in toliko članov Zveze študentov, ki so pripravljene graditi socializem, ki so naši, pa ne moremo dobiti ljudi, ki so tudi strokovno kvalitetni. Vse naše znanstvene ustanove in univerze morajo dati iz svojih vrst ta kader. Z ozirom na to, da je Zveza prebrodila začetne težave, sem prepričan, da bo lahko šla sedaj v močno politično aktivnost, da se bo odločneje borila proti vsem pojavom na univerzi, ki so negativni. V tem smislu pozdravljam vašo skupščino in želim Zvezi študentov v bodočem letu mnogo več uspehov v imenu CK Mladine Slovenije.

Seja novoizvoljenega univerzitetnega odbora ZSJ

Izvoljen je nov sekretariat UO ZSJ

24. novembra se je v sejni dvorani Univerze zbral novoizvoljeni Univerzitetni odbor ZSJ ljubljanske Univerze, Visokih šol in Akademij. Iz svoje sredine je izvolil 11-članski sekretariat v sledeči sestavi: predsednik Miloš Poljanšek, podpredsednik Simonetti Rino, Kozar Janko in Kranjc Stanka, sekretar Lipužič Boris, agit. prop. Mikeln Miloš, sport Mikuz Vlado, urednik Tribune Mikoš Boris, gospodarsko-zdravstveni sektor Levčič Andrej, mednarodne zveze Segula Pavle in strokovni študij Gorkič Miloš. Predsednik M. Poljanšek, študent filozofije, svoje dolžnosti še ni mogel prevzeti, ker ga Svet za prosveto in kulturo doslej še ni razrešil službene obveznosti, ki jo vrši.

Nato je Univerzitetni odbor razpravljal o metodi dela. Redno se bo sestajal najmanj enkrat mesečno ter bodo takrat obravnavali poedina vprašanja dela v Zvezi, ne pa kot je bilo doslej v navadi, da so zastopniki posameznih združenj poročali, sekretariat pa je dajal navodila za posamezne naloge.

Sklenili so tudi, da organizirajo v prvi polovici decembra delovno akcijo Združenja in ljubljanskih cestah in v kampanolu v Podutiku. Zaslugek dela je namenjen študentski Samopomoči. Združenja, ki ne bodo prisila v tem terminu na vrsto, bodo organizirala podobno akcijo spomladi.

Po obširni diskusiji o načinu politično vzgojnega dela in različnih oblikah družabnega življenja študentov v Združenjih so obravnavali tudi delo

Samopomoči, ki naj podeljuje podpore resnično najpotrebnejšim študentom in dobrim članom ZSJ. Prošnje naj priporočajo Združenja, v katerih ti študentje živijo. Univerzitetni odbor je tudi sklenil, da se zbiranje finančnih sredstev v obliki prispevkov ustanov in podjetij vrši le preko Univerzitetnega odbora, ne pa da nabiralne akcije vršijo posamezna

Univerzitetna skupščina ZSJ beograjske univerze

Prisostvovali so tudi naši predstavniki

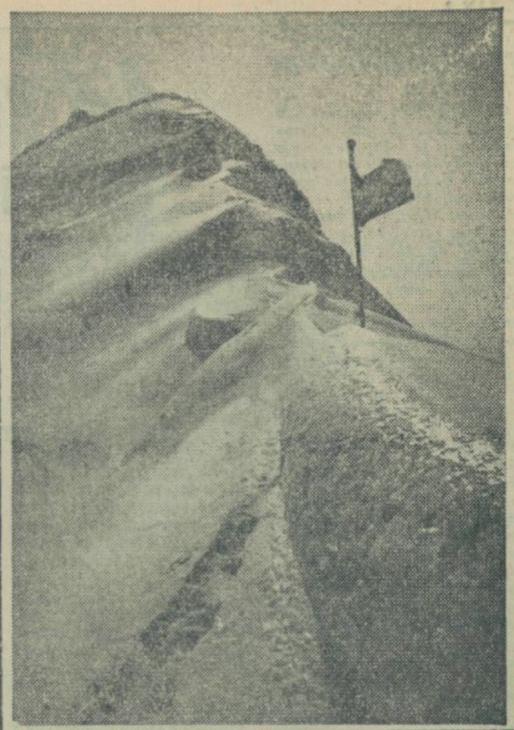
26. novembra popoldne se je vršila v Beogradu v dvorani »Narodnih herojev« v poslopu Prirodoslovno-matematične fakultete univerzitetna skupščina Zveze študentov beograjske univerze in velikih šol. Dvorano je napolnilo nad 900 izvoljenih delegatov Združenj, skupščini pa so poleg študentov prisostvovali tudi predstavniki oblasti, rektorji in profesorji ter zastopniki univerzitetnih odborov ZSJ iz Zagreba, Skoplja in Ljubljane.

Po referatu, ki ga je prebral predsednik UO tov. Sakić, se je razvila živahna diskusija, ki je težila predvsem na obravnavanju strokovnih, študijskih problemov. Že v referatu je bilo ugotovljeno, da je analiza študijskih rezultatov pokazala dokaj slab študijski uspeh študentov in sorazmerno nizko število položenih izpitov. V diskusiji so

posamezni delegati predlagali vrsto ukrepov, ki jih naj Zveza sprovede v okviru svojega politično vzgojnega dela prav na področju strokovnega študija, študijskih načrtov in režima študija. V diskusiji je sodeloval tudi tov. Milorad Pešić, predsednik Centralnega odbora ZSJ, ki je obravnaval ideološko-vzgojno delo v Zvezi in možnosti ter potrebe večjega sodelovanja med posameznimi univerzami v državi.

Ob koncu je skupščina izvolila 35-članski Univerzitetni odbor, 5-članski nadzorni komisijo in 23 delegatov za V. kongres Ljudske mladine Jugoslavije.

Po končani skupščini sta imela predstavnika Univerzitetnega odbora ZSJ iz Ljubljane tov. Boris Lipužič in tov. Anton Ferenc intervju z urednikom »Narodnega študenta«, glasila beograjskih študentov, o delu Zveze na področju strokovnega študija in o delu študentskih združenj.

O finančnem poslovanju študentskih združenj

Edini normalni vir finančnih sredstev Zveze študentov je članarina. Po finančnem pravilniku Centralnega odbora ZSJ znaša mesečni prispevek vsakega člana 10.— din. Od te vsote ostane 50% blagajni Odbora Zruženja na fakulteti, 50% pa je potrebno dati Univerzitetnemu odboru, ki potrebuje ta sredstva za najnujnejše administrativne izdatke, potne stroške, propagando, prireditve in proslave, za delovanje mednarodnega oddelka, športnih klubov itd. Z ozirom na število članstva bi morala Zruženja zbrati v okviru celotne članarine nad 600.000.— din, od česar bi prejel Univerzitetni odbor polovico vsote. Toda kot je pokazalo poročilo nadzorne komisije na letni univerzitetni skupščini, so združenja v preteklem letu dostavila univerzitetnemu odboru komaj 86.000 din. Vse ostale izdatke je Univerzitetni odbor kril iz subvencije Sveta za prosveto in kulturo LRS, ki je nakazal Zvezi za potrebe na kulturno prosvetnem in športnem področju 600.000 din.

Spomladi letos je Univerzitetni odbor ZSJ osnoval gospodarsko-nadzorno komisijo, ki je imela nalogo pregledati poslovanje Univerzitetnega odbora ter centralnih ustanov Zveze kot so Samopomoči, SKUD, Zdravstveni fond itd. Komisija je pregledala tudi poslovanje nekaterih Odborov Združenj. Ugotovila je vrsto malomarnosti in neodgovornega poslovanja z denarjem, slabo evidenco o plačani članarini, neurejene blagajniške knjige itd.

Nadzorni odbori Združenj, ki so izvoljeni na vsakoletnih skupščinah fakultetnih združenj, se niso zavedali odgovornosti in vloge, ki jim pripada. Z rednimi izjemami so se sestali le pred skupščino Združenja, da so ugotovili stanje blagajne ter sestavili normalno poročilo o finančnem poslovanju Odbora.

Zivimo v času, ko je potrebna največja varčnost v razpolaganju z materialnimi sredstvi, ki so rezultat ustvarjalne dejavnosti naših narodov. Zato moramo trezno in premišljeno upravljati z našimi skromnimi finančnimi sredstvi. Preprečevati moramo neutemeljeno in neupravičeno zaplajanje denarja za razne oblike dela, ki ne koristijo splošnemu razvoju organizacije in nimajo nikakega učinka.

Iz teh vzrokov je Univerzitetni odbor tudi sprejel na zadnji seji sklep, da se vsa denarna sredstva in prispevki podjetij zbirajo centralno in nato porazdelijo po združenjih in klubih z ozirom na stvarne potrebe. Skrbeti moramo, da se bo ta sklep najstrožje izvajal. Naša naloga je, da čim dosledneje in čim bolj vestno nadzorujemo blagajniško poslovanje v Zvezi študentov, vse malomarneže, ki ne bodo hoteli izpolnjevati svojih dolžnosti na tem področju, pa bomo predali v kazenski postopek, kot je to Univerzitetni odbor storil že v nekaj primerih v lanskem študijskem letu.

B. L.

Nova čitalnica na študentskem naselju

Na zadnjem sestanku so stanovalci drugega bloka študentskega naselja sklenili ustanoviti svojo čitalnico. Na Dan republike se je to res zgodilo. Čitalnica je sedaj nameščena v učilnici. Upravni odbor pa je sklenil, da bo vsak plačal po 10 din več pri stanarini in se bo ta denar uporabljal za nakup časopisov in revij. Iz dohodkov buffeta, ki je odprt v menzi, bodo nabavili šah in podobno. Kot pravijo, bo taka čitalnica kmalu odprta tudi v bloku I? V. K.

OBČNI ZBOR SPZ
V tork se je vršil občni zbor študentske pevskega zbora v prostorih kluba. Navzočih je bilo nad 90 članov. Obsežno sta poročala o delu predsednik tov. Lubej in pevovodja tov. R. Gobec. Izvoljen je bil nov odbor na čelu s tovarišem Strojanskom in Kosom. Na zboru so sprejeli tudi novi pravilnik.

Organizirali bomo študentski teden

Univerzitetni odbor odgovarja na predlog v 1. številki teošnjega letnika »Tribune« sledeče.

Več športa med študente!

1. Zelja študentov po osnovanju samostojnega društva je očitna. Kakšni so pogoji za njegovo ustanovitev? Sklep o ustanovitvi študentskega športnega društva je bil sprejet že v maju letošnjega leta na očetnem zboru fizikulturikov Univerze. Športnemu odboru, ki je bil tujec izvotjen, je bila zadana naloga, da ta sklep čimprej realizira. Jasno je, da interes študentov do športnega življenja obstoja, kar se kaže že v tem, da vedno več študentov prihaja na študentske forume in upravičeno zahteva rešitve tega vprašanja.

Univerzitetni odbor ne more nikjer dobiti sredstev, da bi kril morebitni deficit Študentskega teden, zato bomo morali vse prireditve usmeriti tako, da bodo po možnosti dale materialna sredstva, ki naj bi šla v korist Študentske samopomoči.

2. Na drugi letni skupščini ZSJ si predlagal uvedbo obvezne športne vzgoje na Univerzi. Kakšne bi bile pozitivne lastnosti take obdelitve? Faktorjev, ki govorijo za vzpostavitev obvezne telesne vzgoje na Univerzi je več. Trdim to, da se je za razvoj telesne vzgoje na (Naceljevanje na 6. strani).

Lep primer

20. novembra so študenti pravne fakultete organizirali delovno akcijo, da bi pomagali tovarišem, ki so socialno ogroženi. Sodelovali so slušatelji drugega in tretjega letnika. Delali so po pet in pol ur, delalo jih je 63. Ta samoiniciativa je lep primer, kako lahko pomagamo svojim kolegom, ki so v materialnih težavah. V. K.

Če slutamo, sveti oče!

Crna internacionala je nemorno pri delu... Ključni Sv. Petra so odprli Franku vrata v UNESCO. »Purpura Sacra«, je bilo podeljena ljudem, kot so Stepinac in Sanjin. Sveti oče je blagoslovil italijanski trobojnik, ki jo bo 36 bersaljerjev ob zvoku farfar (kako dobro poznamo njih zvok!) odnesel v dar županu mesta New York; in kar je pri vsem tem najvažnejše: zastavo so izvezle »mečkanke« Trsta, itd. itd.

Svetemu očetu ni težko nekega škofa proglasiti za kardinala. On to lahko stori. On celo lahko »vse stori«. Toda niti Vatikan niti sveti oče ne moreta eno: ne moreta zločinca proglasiti za poštenjaka, ne moreta kronika nekega naroda postaviti za dušnega pastirja istega naroda, ne moreta za misionarja neke religije, ki povečujejo dobra dela napram bližnjemu, postaviti človeka, katerega zločinska izkaznica je polna dejanj proti osnovnim principom te religije.

Strategija rdečega klobuka je smešna, da ne omenjamo ne sovražništva, svete jeze, binavostva in drugih vaticansko-krščanskih lastnosti. To je znak nervoznosti za vaticanski arkadami, to je in ostane le bedna pravokacija z edinim pooblepnim ciljem — škodovati nam, škodovati vsemu, kar je na svetu naprednega, škodovati za vsako ceno.

Stepinac — brez ali z rdečim klobukom ostane za nas še vedno tisti Stepinac s krvavimi rokami, tisti Stepinac, katerega »zasluge« in »usluge« so nam — in vsem dobro znane.

Brigadirji veterani, pozor!

UO ZSJ prosi vse brigadirje, ki so bili v delovnih brigadah najmanj petkrat, da se med uradnimi urami zglaš v pisarni odbora ter predložijo dokumente in

podatke o akcijah, legitimacije ali druge pisne dokumente (če pa teh nimajo, pa pismena potrdila komandirjev ali članov štaba). Vsi dokumenti bodo vrnjeni. Ti podatki so potrebni CK LMS v svrhu odlikovanja brigadirjev-veteranov.

Kdor se ne bori za naša stališča — ne more biti član naše organizacije!

Pismo bralcem

Od junija 1945 izbaja na naši univerzi obdobje univerzitetno glasilo, ki je že nekajkrat menjalo svoj naslov...

Pred dobrim letom dni je Zveza študentov uveljavila svoj sklep, da bo izdajala lastno glasilo TRIBUNA. V preteklem letu je tako list sicer izšel osemkrat v različnih časovnih razdobjih...

Letos je celotno poslovanje v upravi lista preurejeno, tako da lahko jamčimo za redno in vestno poslovanje. Univerzitetni odbor je dal listu na razpolago tudi nekaj tovaršev, ki so dolgo časa delali v mladinski organizaciji...

V bistvu gre za dvojje vprašanje. Eno je vprašanje tistega sodelovanja z listom, drugo je materialno vprašanje.

Zivljenje na univerzi je postalo mnogo bolj pestro in danes ni več mogoče dobiti vseh informacij pri univerzitetnem odboru kot centru organizacije. Pa to tudi ne bi bilo pravilno. Ker je naš list neodvisen v pisanju in ima nalogo tudi kritizirati delo univerzitetnega odbora...

Vsi, ki bi želeli kakor koli sodelovati v našem listu, nam lahko pošljejo samo kratka poročila, ki jih bomo sami obdelali. Vabimo vas k sodelovanju na vseh področjih, ker želimo v našem listu spregovoriti tudi o vprašanih, s katerimi se ukvarja naše mesto ali naša javnost. Prav zaradi prislagega sodelovanja tovaršev s fakultet, naš list premalo piše o življenju študentov po fakultetah.

Materialno vprašanje je za nas že od nekaj časa eno glavnih vprašanj, s katerimi se je moral naš list vedno boriti. Naš list sicer prejema pomoč od nekaterih forumov, vendar je ta pomoč premajhna, da bi mogli list vzdržati, ne da bi zašli v prevelike dolgeve.

Prav zaradi tega je Univerzitetni odbor Zveze sklenil na svoji zadnji seji, da naj združenja sprejmejo postalo naročnik TRIBUNE. List bo izhajal vedno vsakih 14 dni, vse leto. Le v juliju in avgustu bo izšla po ena številka, tako da bo letno izšlo 22 številke. Celotna naročnina bo znašala 200.—, polletna 105.— in četletna 55.— dinarjev.

Uredništvo bo v listu začelo objavljati tudi razne zanimivosti z življenja univerz in bo skušalo bralce informirati o življenju in dejavnosti študentov na drugih univerzah v državi in v svetu.

K sodelovanju vabimo tudi srednješolce, predvsem dijake osmih razredov, ki nam lahko pošljejo tudi vprašanja v zvezi s študijem na univerzi, na kateri jim bomo radi volje odgovorili.

Le s skupnimi napori bomo lahko dvignili naš list na višino, ki odgovarja akademikom. Zdrženja naj v večji meri, kakor do sedaj, podpre naše napore za uveljavljanje lista. To, da gradbeniki še vedno niso poravnali obračuna za prvo številko, da sodarji druge številke sploh niso dvignili, kaže samo na to, da so tovarši na teh fakultetah sploh ne zavedajo odgovornosti pred študentsko organizacijo in pred Zvezo komunistov, ki jim nalagata tudi to nalogo, da širijo in uveljavljajo naš univerzitetni tisk. Proti takim neodgovornim tovaršem bo moral Univerzitetni odbor podvzeti odgovarjajoče korake.

Se enkrat vabimo k sodelovanju. Da bi vsi, ki žele dopisovati v naš list, lahko dobili vse informacije in da bi jim lahko odgovorili na eventuelna vprašanja, vabimo vse, ki se za naš list zanimajo, da se udeležijo prijateljskega razgovora, ki ga privaja naše uredništvo v petek 19. decembra na univerzi v sobi 77. zvečer ob pol osmi uri.

Uredništvo

Pozor! Pozor! Pozor!

V noveletni številki, ki bo izšla nekaj dni pred 1. 1. 1953 v povečanem obsegu bo razen drugega gradiva objavljena tudi nagradna križanka, članek o špijonski veiakciji »Operacija Cicerone«, karikature pod naslovom »Alpinizem in planinstvo pri nas« itd.

Iz naših združenj

Ali imajo pravniki res prav?

V zvezi s člankom »Pravniki imajo pravo, ki smo ga objavili v zadnji številki smo prejeli izjavi prof. dr. Maksa Šnuderla, dekana pravne fakultete in tov. A. Jarca, sekretarja pravne

fakultete. S tem v zvezi smo napisali tudi odbor ZSJ študentov prava, da bi tudi ta podal svoje mišljenje ob članku in zgoraj objavljenimi izjavama.

Izjava prof. dr. M. Šnuderla, dekana pravne fakultete

PRAVNIKI IMAJO PRAV

Pod tem naslovom je bila objavljena v 2. številki »Tribune« z dne 30. novembra kritika razmerja pravne fakultete do študentov prava. Čudim se tej objavi, ker je bilo med delegacijo združenja študentov, ki je izrazila želje študentov, in menoj dogovorjeno, da se bodo zadeve, kakor so bile objavljene, urejevale sporazumno med organizacijo in dekanatom, in ne v časopisu.

Prasranje skripta se postavlja v omenjenem članku tako, kakor da socialistični študent ne bi smel postavljati. Ne »skriptal« Skriptata, temveč »na predavanju«. Na predavanju mora biti parola študenta prava. Tako pa je redno pojav, da jih sedi od 200 in več študentov pri predavanjih samo okoli 20. Študenti dobro vedo, da so mnoge veje našega prava v polnem razvoju, tako ustavno pravo, gospodarski sistem, upravno pravo, gospodarsko pravo itd. in da je zato nujno, da študentje obiskujejo predavanja. Predavanja v zvezi s preučevanjem naših zakonov, revij, kakor so Komunist, Delo, Arhiv za pravne nauke in razprav v našem časopisu in druge literature, ki jo vsak predavatelj slušateljem napove (in ki je sedaj v študentski čitalnici na listi zbrana), bodo dala slušateljem tisto spopolno strokovno znanje, široko politično razgledanost in visoko socialno zavest, ki jo članek pričakuje samo od skripta. Ali se bo res iz skripta, ki se brž ko se pojavijo, spremeni v ekscerpte, pridobila taka razgledanost in zavest. Ali ni tako stališče oportunistično in socialističnega študenta nevredno.

Skripta imajo svoj pomen za tiste slušatelje, ki so v službah in ki so oproščeni obiskovanja predavanj, da se taki študenti lahko informirajo o tem, kaj prof.

fesor predava. Zato si prizadevamo, da bi za take študente pripravili zapiske po predavanjih. Žal, pa ravno ti redko in težko pridejo do skripta in se pritožujejo nad netovarštvom mnogih rednih slušateljev, ki jim ne dajejo ne skript ne svojih lastnih zapisov pri predavanjih na razpolago. Kako potem to, da imajo izredni slušatelji povprečno boljše uene rezultate kot ostali?

Predavatelji si prizadevajo izdati učbenike, skripta so zacasen zasilen izhod za slušatelje, ki so oproščeni predavanj. Vrsta učbenikov je že izšla. Razumljivo pa je, da je nemogoče izdati učbenik o pravni veji, ki se v tej dobi razvija, ker zastari, že ko izide iz tiska in moti v spremenjenih partijah študenta, gotovo pa tudi založbo, ki ji knjiga oleži. Tu je rešitev samo vedno obiskovanje predavanj, stenografiranje predavateljevega govora, studij vsega, kar se o tem dnevu piše. (Kolikoli študentov pa zna stenografirati?) in naposled zapiski profesorja za slušatelje, oproščene predavanj. Dajati pa združenju na razpolago vsa predavanja, kakor se želi, pa pomeni podpirati tisto tendenco, ki se pojavlja v slabem obisku predavanj. Imenuje to tendenco sami s pravim imenom!

Socialistični študenti bi se morali končno zavedati sami, da s takimi članki dajejo potuho tistem socialistim sovražnim elementom, ki se vrinjajo na pravno fakulteto s špekulativnimi nameni, da se d brez truda in pravega študija doseči položaj, ki jim po nudi ugodnosti, na katere špekulirajo. Zame je s tem ta zadeva končana. Naglašam, da rajši vidim, če se urejujejo vsa vprašanja med fakulteto in organizacijo v stalinem osebnem stiku.

Prof. dr. Makso Šnuderl, dekan pravne fakultete.

Izjava tov. A. Jarca, sekretarja pravne fakultete

V zvezi s člankom, objavljenim v Tribuni šteje 2 pod naslovom »Pravniki imajo pravo« podajam glede vsebine, ki zadeva poslovanje sekretariata pravne fakultete, sledečo izjavo:

Ko so študentje vlagali prijave za polaganje izpitov v septembrskem roku, so razen nekaj redkih izjem, želeli vsi polagati izpite v zadnjih dneh septembra. Ker je bilo to praktično nemogoče, je nameraval sekretariat prvotno razpisati izpite po abecednem redu kandidatorov. Se predno je bil izveden razpis, je delegacija Zveze študentov Jugoslavije, odbora pravne fakultete, intervenirala pri takratnem prodekanu dr. Vavpetiču, da bi se upoštevale želje študentov. Na intervencijo prodekana je nato dekanat ponovno pregledal vse prijave in določil izpitne termine po želji študentov. Samo v primerih, ko kandidati sami niso navedli nobenega datuma za izpit, je dekanat razporedil izpite po abecednem redu, pri tem pa vse izpitne termine določil čim kasneje v septembru. Pri kandidatih, ki so prijavi za september več izpitov, je dekanat gledal na to, da je bil med polaganjem dveh ali več izpitov kolikor mogoče daljši časovni razmah. Trditve, da dekanat ni realiziral prodekanovih obljub in da brigadirski rok zato ni bil podaljšan do 10. novembra, je netočna, hkrati pa nelogična in nesmiselna. Res je namreč le to, da je univerzitetni svet na svojih dveh sejah sklenil, da traja brigadirski rok za vse fakultete univerze do vključno 31. oktobra 1952. Neumestna je tudi nadaljnja trditve, da je abecedna razporeditev povzročila visok procent odstopov od izpitov v jesenskem roku. Kot že omenjeno, je dekanat za septembrski rok zaradi intervencije Zveze študentov Jugoslavije upošteval želje študentov, kolikor so jih ti sami izrazili, za brigadirski rok pa razpisoval izpite skoro dobesedno

točno na dneve, ki so jih navedli študentje v prijavi. Kljub temu se je zgodilo, da so študentje neupravičeno in brez predhodnih odjav odstopali od izpitov v zelo velikem številu tako, da so se dogajali primeri, ko je od 7 prijavljenih kandidatorov prišel na izpit eden ali dva, ali pa celo nobeden. Ko smo pregledovali izpitne prijave, smo ugotovili, da gre velika večina odstopov prav na račun tistih kandidatorov, katerim je bil izpitni termin določen 100% po njihovi želji.

Glede izpitov, razpisanih ob času trajanja inter fakultetne konferenca v Sarajevu, pa je stvar sledeča. Za dneve, ko je bila predvidena konferenca, dekanat izpitov ni razpisal. Ker se je konferenca nepredvideno za nekaj dni zavlekla, je dejansko padlo nekaj izpitov na te dni. Zaradi tega se je zgodilo, da so nekateri slušatelji polagali izpit iz civilnega prava samo pri prof. dr. Stempiharju, ne pa tudi pri prof. Finžgarju, ki je bil še v Sarajevu. Vsi tako položeni izpiti so bili priznani s ocenami, ki jih je dal eksaminator prof. dr. Stempihar. Dekanat in profesor dr. Stempihar nista nobenega slušatelja silila, da mora polagati izpite samo pri prof. dr. Stempiharju, marveč so to študentje storili sami prostovoljno. Res je nadalje le to, da je prof. dr. Finžgar po svojem povratku izjavil nekemu slušatelju, ki je dobil na

Kdo je lahko član Počitniške zveze?

V zadnji številki TRIBUNE je bilo v članku o počitniški Zvezi objavljeno, da je član lahko vsak študent, ki še ni dopolnil 24 let. Da ne bo nejasnosti in nesporazumov objavljamo sedaj član statuta Počitniške Zveze Jugoslavije, ki govori o članstvu.

»Člen 10: Redni član more biti vsak študent, dijak (od 14 leta dalje), učitelj, vzgojitelj, zdravnik in medicinski osebje šolskih zdravstvenih ustanov, ki se vpiše v osnovno organizacijo, plača vpisnino, redno plačuje članarino in dela v duhu statuta. Pri vstopu v organizacijo se članu vroči članska karta in znak Počitniške Zveze Jugoslavije.«

izpitu oceno 8, da mu je žal, ker ga ni mogel izpraševati tudi on, ker ga pozna od predavanj in seminarjev kot dobrega študenta in bi zato želel ugotoviti sam njegov študijski uspeh. Trditve, da predavatelji niso priznali izidov teh izpitov oziroma dobljenih ocen, je torej neresnična. — Neresnična je tudi nadaljnja trditve, da zaradi inter fakultetne konference kateri izmed prijavljenih kandidatorov ne bi mogel opravljati v junijskem roku izpita. Vsem, ki jim je odpadel določen izpitni termin, je bil dan v juniju drug izpitni termin takoj po povratku udeležencev inter fakultetne konference iz Sarajeva. Zvezi študentov je, oz. bi moralo biti to dobro znano, kot ji je znano dejstvo, da so bili v vseh primerih, ko študentje zaradi upravičene odsotnosti eksaminatorjev na določen dan niso mogli polagati izpitov, vedno dan drugi termin in to ob upoštevanju želja kandidatorov kakor tudi ob upoštevanju razpoložljivega časa samih eksaminatorjev.

Dovolil bi si pripomniti še to, da študentje odstopov in negativnih ocen v septembrskem in oktobrskem roku ni bilo razmeroma večje od števila iz junjskega izpitnega termina ter da gre iskati vzroke študijske neaktivnosti in slabih uspehov po mojem mnenju popolnoma drugje kot pa po pisanju Tribune na izpremenbi dotedanje prakse, katero naj bi zakrivilo poslovanje sekretariata.

Andrej Jarc, sekretar pravne fakultete

Izjava odbora ZSJ študentov prava

Kdor je bral članek o pravnikih v zadnji številki našega lista je vsekakor dobil zelo klaviren vtis o naši organizaciji in delu. Celoten članek je omejen na obravnavanje skripta in nepravilnosti s strani dekanata in daje sliko združenja kakršno ne bi smelo biti. ZSJ je politična organizacija in skupščina je tudi v tem smislu potekala. Članek je omejen le na del diskusije in še to precej netočno.

V zvezi z izjavo tov. Jarca, sekretarja pravne fakultete pripominjamo sledečo: v septembrskem izpitnem roku so se dejansko vršili izpiti po abecednem vrstnem redu s redkimi izjemami, ki so bile dovoljene na intervencijo posameznih študentov. Kot dokaz za to lahko službi razpored izpitov, ki ga je objavil dekanat. Trditve tov. sekretarja, da je dekanat ponovno pregledal vse prijave in določil izpitne termine po želji študentov je netočna, ker veči-

Tuji gosti so predavali na ekonomski fakulteti

V preteklih dneh je bila na ekonomski fakulteti vrsta predavanj o različnih gospodarsko-političnih problemih ZDA in Južne Afrike. Namen predavanj je bil, spoznati naše študente iz neposrednega vira z vprašanji, ki jih kot ekonomiste zanimajo in tako izpopolniti njihovo znanje, ki ga dobijo pri rednih predavanjih na fakulteti. Ta predavanja so v veliki meri uspeša in Zveza se bo še naprej trudila, da bo na podobna predavanja povabila tuje strokovnjake, ki se mudijo v naši državi.

Ga. Catley Stahl, znanstvena sodelavka univerze v Oxfordu in vpliven član angleške laburistične stranke, je predavala o kolonialnem sistemu Velike Britanije. Predavanje, ki pa po mnenju študentov ni zajelo celotne problematike tega, v današnjem ekonomsko-političnem življenju Commonwealtha tako važnega vprašanja, je v veliki meri dopolnila plodna in zanimiva diskusija, ki se je razvila po vprašanji, ki so jih predavatelj postavljali študentje. Predavanje g. Alberta Mocha,

na študentov ni napisala želja, to pa zaradi tega, ker so na dekanatu izjavili, da je to brezpredmetna zaradi stroge abecedne razporeditve izpitov.

Formulacija o brigadirskem roku je v članku dejansko nelogična. Res je, da je o brigadirskem roku odločal univerzitetni svet. Na čigavo intervencijo nam ni znano. Čudi nas pa, da traja na ekonomski fakulteti brigadirski rok še danes, medtem ko je bilo sklenjeno, da je brigadirski rok za vse fakultete do 31. oktobra. Trditve v članku o nepriznanju izpita so netočne. Izpiti, ki jih študenti niso mogli opravljati zaradi med fakultetne konference so se vršili naknadno.

Stališče pisca članka o skriptah je napačno. Organizacija se bori za učbenike in je že neštokratno poudarjala in pričemer jo podpirajo tudi merodajni forumi. Univerzitetni študij si ne moremo zamisljati brez učbenikov, na predavanjih pa naj se obravnavajo težja mesta, ali pa tvari, ki so se vsled razvoja že spremenile. »Skriptastvo« in studij iz izvlečkov je že zdavnaj s strani organizacije obojen. Razumljivo je da ne bodo nastali socialistični pravniki s proučevanjem svoda v družbene vede iz 50 strani obsejajočih skript, temveč s študijem klasičkov. Gotovo pa je, da se posebno marksističnih tez o državi iz Sovjetskih učbenikov tudi ne bodo navzeli. Misli o magnetofonskem traku in o ukazu pri izpitu pa ne spadajo v članek resne vsebine.

O bistvenih vprašanih o katerih je razpravljala konferenca pa ni v članku niti besede. Izključeni in kaznovani so bili študenti, ki niso izvrševali sklepov organizacije. Razglašeno je bilo mišljenje o neki avtonomiji univerze, kjer naj bi vsak poel kar bi hotel. Razpravljalo se je o klubih, taborniški zvezi, ustvarjanju fakultetnega kolektiva, o pomoči socialno šibkim z delavnimi akcijami, o proučevanju materiala VI. kongresa, o formiranju takovnega odbora za izdelavo študijskih pripomočkov, o povečevanju s strani dekanata in daje sliko združenja kakršno ne bi smelo biti. ZSJ je politična organizacija in skupščina je tudi v tem smislu potekala. Članek je omejen le na del diskusije in še to precej netočno.

Pravilno je, da se javnost seznanja o problemih univerze saj je bilo o tem govora tudi na kongresu ZKJ, vendar naj bo poročanje strogo objektivno, skupščino naj se prikaže kot celoto, ne pa izigrati strokovni problem in ga potencirati. Cilj združenja pravnikov je politična aktivnost in ustvarjanje kolektiva. Resno sodelovanje s profesorji je prav tako ena osnovnih nalog in prepričani smo, da bomo pri tem uspešni, vendar le z objektivnim pristopom.

Odbor združenja ZSJ študentov prava

Na hrvaških naftnih poljih

Kaj so povedali montanisti, ki so bili tam na praksi

Nekaj naših montanistov je bilo letos na praksi na izvirih nafte pri Kutini, Mnogokaj so se naučili in spoznali delo abelih rudarjeva.

Sprejela jih je ravna pokrajina s širokimi obzorji. Sprejeli so jih zelo prijazno in jih prvi dan kar odločili s srečno. Sele naslednji dan so bili razporejeni po vrstnih brigadah. Delo je bilo težko, toda kdor ga ima rad, se ga takoj privadi. »Nekoc se je pojavil plin, ki nas je pošteno ustrašil. Čudili smo se hladnokrvnosti in sposobnosti delavcev, ki smo se z njimi borili proti temu sovražniku rudarjev in njihovega dela, da ni povzročil še večje škode. Iz vsake zagate so rudarji takoj našli izhod, včasih je seveda bilo potrebno več opreznosti, kot sem si kdaj koli mislil.

Rudarji nikakor niso grobi ljudje, kot se to navadno misli, imajo radi svoje delo in vse, ki to delo pravilo vrednotijo. Zivelimo z njimi kot v eni

Saj jih niti ne vidimo, kar zrasli so s stolpom...

sami veliki družini. Bilo je precej študentov iz Ljubljane in Zagreba; morda se kmalu vrne mo tja kot ping-pong? »Srečno so nas pozdravili rudarji, ko smo odhajali.«

Vlajko

Delo klubov na ekonomski fakulteti

S svojim delom je začel Klub za ekonomsko geografijo, ki je že lansko leto bil eden najaktivnejših klubov na naši fakulteti. Prvo predavanje je imel tov. Jamsk o vplivu geografskega okolja na družbo in družbene odnose. Delo tega kluba je dokaz, da se z resnim in požrtvovalnim delom članov dajo doseči lepi uspehi. Poleg predavanj ima klub v narču tudi strokovne ekskurzije, ki je bila n. pr. lanskoletna v Mežiško dolino. Seveda bo tukaj potrebna tudi denarna pomoč dekanata.

Sahovski klub je doslej že priredil turnir med študenti in profesorji, ki se je končal s prepričevalnim uspehom študentov. Sedaj je v narču dvoboj med Ekonomsko fakulteto in Ekonomskim tehnikom, kar bo nedvomno mnogo pripomoglo k zbliznanju študentov in dijakov teh sorodnih šol.

Skupno s Pravno fakulteto smo ustanovili Klub za politično - ideološka vprašanja. Predavatelje za ta klub nameravamo dobiti iz vrst naših vodilnih politikov in gospodarstvenikov. Prvi bo predaval tov. Regent o rezultatih VI. kongresa ZKJ. V teku je tudi ustanovitev Kluba za povezavo s podjetji. Klub bi imel namen pozitivni stike med našimi proizvodnimi podjetji in fakulteto. Dobro delo tega kluba bi bilo za naše študente zelo važno, ker je poleg prakse, ki pa na Ekonomski fakulteti še doslej ni zadovoljivo rešena, tak način dela edina možnost, da se že med študijem spoznamo z vso pestro problematiko našega gospodarstva neposredno. Naloga odbora Zveze je, da čimprej prouči ob morebitni pomoči dekanata in odgovornih forumov čimboljše možnosti za uspešno delo tega kluba.

O čem so se menili strojniki komunisti na odprtem partijskem sestanku

ZSJ na strojni fakulteti se je razširila in okrepila, vendar pa je dejstvo, da so se ravno nekateri člani ZKJ premalo zavedali važnosti dela v ZSJ, saj se niti pri demonstracijah za Trst niti pri mobilizaciji v brigade še zdaleč nismo vzorno pokazali. Vse premalo smo se vsi skupaj zavedali, koliko nam država nudi pri našem študiju in strokovnem dvigu.

ZKJ na fakulteti mora v bodočih mesecih in sploh skrbeti za debatne večere in s člani ZSJ preštudirati material VI. kongresa ZKJ. Udeležba na takih debatnih večerih je bila nezadostna, treba je predvsem skrbeti, da bodo vsi obveščeni.

D. Z.

Tov. Milan Mlakar je novi predsednik medicincev. Se nekaj besed o drugi skupščini Zdrženja medicincev

Na skupščini je o delu Zdrženja poročal predsednik tov. Ivo Valič, ki je v svojem poročilu iznesel uspehe in negativne strani dela Zdrženja. Referat je bil zelo ostroumen in točen tako, da so vsi navzoči mogli dobiti dovolj jasno sliko o delu Zdrženja. Vendar je imel ta referat tudi zelo pomembno slabo stran. Dejstvo, da se je referat nekako

bal konkretnih primerov, v mnogem zmanjšuje vrednost njegovega poročila. Govoriti o tem, da obstojejo stovastnosti, ki se skrivajo v težko dostopnih knjig, da bi samo oni znali te stvari, govori o egoizmu in drugih negativnih pojavih, in ne omeniti niti ene imke, to pomeni delati stare napake. To bi lahko imenovali fraziranje, vsaj do neke mere. Razumljivo je, da nihče ne želi biti javno kritiziran, toda če to zasluži, ni treba njegove želje upoštevati. Po zelo obširni diskusiji v kateri so sodelovali gosti in člani so bile volitve novega odbora. Za predsednika je bil izvoljen tov. Milan Mlakar, slušatelj tretjega letnika. P. Vasiljevič.

OPOZORILO!

Univerzitetni odbor Zveze študentov ljubljanske Univerze, Visokih šol in Akademij obvešča vsa Zdrženja ZSJ, klube in društva Zveze ter vse ustanove, podjetja in družbene organizacije, da posamezna Zdrženja in organizacije ZSJ niso pooblaščen zbirati kakršnakoli denarna sredstva ali druge prispevke za Zvezo študentov brez posebne odobrite Univerzitetnega odbora. Vsa sredstva zbira lahko le Univerzitetni odbor in jih z ozirom na potrebe in možnost razdeljuje posameznim organizacijam ZSJ na fakultetah. Kdor bi kršil ta sklep UO ZSJ, bo odgovarjal za prestopke v smislu Statuta ZSJ.

Sekretariat UO ZSJ Ljubljana

ŠTUDENTI KEMIJE na TŠV, filozofski fakulteti in VPŠ

V okviru Zveze študentov Jugoslavije — združenja kemikov, prirejamo vsak četrtek ob 20. uri v kemični predavalnici na realni strokovna predavanja z vseh področij kemije. Predavajo naši najboljši strokovnjaki. Pridite!

ODBOR ZDRUŽENJA KEMIKOV.

„TRIBUNA“

Glasilo ljubljanskih študentov — Odgovorni urednik Boris Miloš. Naslov uredništva in uprave: Trg revolucije 11/I. Tekoči račun KB 601-90332-24. Cena za tizod 10 dinarjev, letna naročnina 120 dinarjev. Rokopisov ne vračamo. Izhaja dvakrat mesečno. Tisk tiskarne »Slovenskega poročevalca«.

Nadaljevanje diskusije na drugi skupščini ZŠJ ljubljanske univerze

Dobaj Vika:

O aktivnosti študentk in o liku študenta - bodočega vzgojitelja

I. Po statističnih podatkih od aprila 1952 je na naši univerzi od 2012 študentov 937 študentk. Če pa pogledamo sestav odborov fakultetnih združenj, lahko ugotovimo, da ta sestav proporcijsko ne odraža števila žensk na teh fakultetah; zlasti problematično je to na pravo- in strokovno-matematični in filozofski fakulteti, kjer je od 1043 študentov 629 študentk, torej 58 %. Stevilčno premo študentk na teh fakultetah se vse premeta, če kaže tudi v aktivnosti in zdi se mi, da se je to vprašanje doslej vse premo postavljalo na črtni red.

Vprašam vas, tovarišice: ali bo naša družbena vloga kaj manj odgovorna, ali ne bomo postavljene na pred čisto nalogo in probleme, ki jih bomo morali reševati v strki ali izven nje reševati prav tako kot naši tovariši? Tu mislim, da se mora vsaka študentka zavedati, da je študentka, ki je pazljiva, zasledovala potek zadnjega kongresa Zveze študentk, in da je v referatih in diskusijah lahko gotovo začetna vloga ženske pri preobrazbi naših domov. Kje drugje, kot v vseh naših dnevnikih, seveda v poljudni obliki, trdi, poveda, medse je nis b, do sprejela te reši, te b, začeti v nas redno, trdo idejno osnovno in vedno pr., zavljenost za delo.

2. O ideološkem poglobljanju in razčiščevanju pojmov je bilo

sije ne smejo biti ozke, temveč načelne in povezane jih moramo z dobro organizirano borbo proti vsem sovražnim pojmovanjem.

Drugo vprašanje, o katerem sem želel povedati nekaj besed, je zblíževanje in povezovanje študentov posameznih univerz. Brez dvoma je Zveza študentov v tem pogledu nekaj storila. Tudi v okviru Ljudske mladine so bili doseženi pozitivni rezultati. Vendar nismo storili vsega, kar bi mogli. Na sestanku CO je nekdo v šali rekel, da je ljubljanska univerza bolj povezana z Grazom kot s skopsko univerzo. V tej šali je mnogo resnice. Povezave med študenti raznih univerz nismo uspeli organizirati v tisti širini, kot bi lahko. Mnogo so v tem pogledu doprinele delovne akcije v Jabiljanu in Zenici, ker so mnogi študentje tako prve spoznali življenje narodov Bosne in Hercegovine. Toda udeležba delovnih brigad v drugih republikah ni vse. Treba je razviti široko spoznavanje in povezovanje študentov.

Med študenti se je pokazala želja po potovanju v inozemstvo, kar ni negativno, ker potovanje v druge države nudi mnogo, vendar je negativno, da se ni v isti meri pokazala želja potovati v druge republike naše države, kar bi bilo mnogo lažje doseči. Skupina skop-

skih študentov bi lahko organizirala potovanje po Sloveniji, ali skupina slovenskih študentov potovanje po drugih republikah. V tekočem letu moramo podvzeti ukrepe za tak potovanja študentov.

Sedaj se ustanavlja Ferijalni svet, ki bo lahko v tem pogledu mnogo koristil s tem, da bo preskrbel cenejša prenočišča, popuste na železnici itd. Zelo je zanemarjeno tudi medsebojno spoznavanje na kulturnem področju. Pred vojno so bile zveze med posameznimi republikami na kulturnem področju daleko bolj razvite kot so danes, čeprav so prej obstajali činitelji, ki so to preprečevali, dočim jih sedaj ne. Kdo bi se lahko bolj zanimal za medsebojno kulturno zblíževanje kot ravno študentje, mlada inteligencija. To lahko store predvsem študentje, ki so na visokem kulturnem nivoju, ki bodo jutri nosilci kulturnega življenja in zblíževanja med narodi. To je edini način razvijanja splošne jugoslovanske kulture. Ko gre za to, ne smemo štediti niti s sredstvi niti s svojimi silami. Doseči moramo to s različnimi oblikami, ki jih bo dala praksa, glavno je, da posvetimo pozornost temu problemu in da poznamo korenin prelom, kar bo samo pozitivno delovalo na še večje zblíževanje med našo mladino in našimi narodi.

Strokovni študij

Stane Saksida

Mislím, da ne bi bilo slabo, če bi govorili nekoliko še o problemih študija. Če bi hoteli karakterizirati probleme v zvezi s študijem, lahko rečemo, da gre danes za demokratizacijo in sprostitev študija, na eni strani za administrativno sprostitev, na drugi strani pa za sprostitev od državne kontrole nad študijem, ki je bila izvrševana preko sistema stipendiranja itd. Reči je treba, da so bili doseženi precejšnji rezultati. O tem ne mislim povsod ne govoriti, ker poznate tudi vse stvari, ki so jih študentje dosegli. Reči je treba, da obstajajo gotove pomanjkljivosti. Studentje so marsikaj precej nedvoumno do svojih profesorjev ne upoštevajo, da imajo profesorji tudi svoje delo, ampak smatrajo, da mora biti profesor vedno samo njim na razpolago itd.

To karakterizira današnje stanje, ki je v glavnem prehodnega značaja. V tej zvezi je treba reči, da se Zveza študentov, odkar je državna oblast prevzela vsa dela za sprostitev in demokratizacijo študija, aktivno ne ukvarja s temi problemi. To je posledica tudej dejstva, da so se pod parolo strokovnega študija in usmeritve zgolj v strokovni študij skrivali ljudje, ki so delali strokovno, ki so pod krinko apolitizacije študija razvili svoje delovanje. Zveza se je proti temu borila in posledica je bila, da smo študij zanemarili in da nismo o njem govorili. Izraz tega stanja je današnja diskusija in današnji referat. Značilno je, da se ni eden od tistih, ki so sodelovali pri sestavi referata, ni spomnil, da je treba v referatu obravnavati tudi problem študija. Tukaj ne gre za individualne napake, ampak gre za odraz stanja Zveze do problema študija.

Lahko rečemo, da je vse delo okrog študijskih problemov prenehalo takrat, ko smo dali iz rok naš predlog za sprostitev sistema študija. Kasneje je Zveza reševala samo stvari, ki jih je morala, ker nam je voda v grlo čisto in to delo je bilo precej kampanjsko. Mislím, da je treba v bodoče v Zvezi problem študija postaviti na isto raven kot probleme ideološke

O delu na višji pedagoški šoli

Bratko Angeča

Značilnost naše šole, ki so jo morda izpustili tovariši iz fakultete, je izpustitev študija, izredna zaposlenost s študijem, ki včasih resno izpoveda zdravje naših študentov. Vzroki tega so deloma objektivni, deloma subjektivni. Zdi se nam, da je dveletni rok za tako obsežno gradivo zelo kratak in da bi bilo potrebno resno revidirati bodisi študijski program, bodisi študijski rok. Zavzemamo se za to, da se študijski rok raztegne na tri leta, v kolikor pa to ne bi bilo mogoče, da se zreducira študijski program v nebestinskih stvareh. Zdi se mi, da se mora z redukcijo študijskega programa, če bo potrebna naša študentska organizacija. Težave imamo tudi zato, ker je sestav študentov pri nas nekoliko drugačen kot na fakultetah. Pri nas je pretežno del slušateljev učiteljev, starejših ljudi, ki so skoraj vsi že dalj časa iz šole in morajo tudi osnovne stvari obnavljati. Tretja stvar, ki nas zelo ovira pri študiju, pa so učbeniki in skripte.

Za nekatere predmete sicer obstajajo učbeniki, ki pa so težko dosegljivi, ker so dragi

vzgoje. Ne bi hotel zanikati pomena ideološkega dela. To je prav gotovo najvažnejša naloga. Vendar je treba vedeti, da ideološko delo vključuje istočasno tudi delo na strokovnem področju in da enega brez drugega ni. Ena naših osnovnih ideoloških nalog je prav ta, da usposobimo dobre strokovnjake, napredno orientirane. Če govorimo o ideološkem delu, moramo brez dvoma govoriti o konkretnih nalogah. V sistematično ideološko delo bi bilo treba vključiti tudi borbo za strokovni študij. Ta problem je treba obravnavati tudi s stališča družbene odgovornosti in obeh pravih smerih. Tako v vpraševanju, ali je lahko strokovni študent član ZŠJ, kakor tudi v študijskih zahtevih imeti že danes to, kar lahko dosežemo šele z vzgojnim političnim delom, se lahko zapazita dve skrajnosti. Tako razdelite sil je prav gotovo bila v škodo diskusije in razčiščitve problema, kakor tudi v škodo razvoja ZŠJ.

Kako se naše časopisje bori proti klerikalizmu

Skok Lojze: Govoril bi o borbi proti klerikalizmu. Gre za to, da imamo opravka z ljudmi, ki imajo nad seboj že nekaj let. Vsa naša dolžena ostane iz prejšnjih časov. Zelo se danes ljudje ukvarjajo z vero? Eni se pač odkrito povedano, boje peka ali nekaj takega. Toliko so pod vplivom mladostnih ved, ko so jim razne tete pripovedovale te stvari in so jim toliko prišlo v kri, da si mislijo, saj me nič ne stane, jaz bom vseeno lahko živel, na krstnem svetu mi pa to le lahko drugemu. So pa tudi bolj lahki primeri. Poznam dosti fantov, ki jim je žal, da niso več 10 let stari, da ne morejo biti več ministri. Drugi obžalujejo, da nimajo politične in ne morejo na teologijo ter so danes tehnični. Tudi take primere poznam. Na kakšen na-

O pedagoških kadrih

Miloš Poljšak

Kratkotrajna praksa v pedagoškem delu na gimnazijih me je opozorila na važen problem, ki se posredno tiče dela v študentski organizaciji.

Mladi ljudje, absolventi naše univerze in visokih šol, ki so se odločili za pedagoški poklic na gimnazijah ali srednjih strokovnih šolah, so po veliki večini za to delo strokovno dobro pripravljivi. Le z metodo poučevanja učne snovi imajo začetniške težave. Za vzgojo doraščajoče mladine, za pestrost njenih načinov in oblik, za izvedbo šolskega dela pa je mnogo absolvenc malo pripravljenih. Problemom mladine sledi nekateri šolski vzgojiteljski kolektivi in od daleč, ker je v njih premalo soodgovornosti za njeno pravilno usmerjanje, za pravilno svetovalno-razočarano formiranje življenja, doraščajočega človeka.

Na zavodu s takšnim vzgojnim kadrom vlada med mladino razpuščenost, samovolja, vzgleda pa opravlja povprečni ali slabi buržoazni filmi, vjezuški kaplan, tretjina knjige, ki dr. Vsaj ena, tvojica mladine, ne izraža v šolskih nalogah usmiljen, brezciljni svojega življenja, razočarano, če že ne obup. Med njimi se občuti močan vpliv klera, ki je v našem mestu čvrsto na vaticanskih po-

čin bi se proti takim ljudem borili? To ni lahko. Če kdo misli, da bo koga na sestanku spreobrnil, nimam besed, da bi mu povedal, koliko je neumen. Vsakega človeka je treba vzeti individualno v roke in mu dokazati, da nima prav. Ne pa tako kot krležarji naši časopisi, ki jih moram kritizirati. Oni delajo na tak način, kot ga je Cankar vsiljeval obredni kaplana. S tem ne bomo nikamor prišli. Marsikaj beremo stvari, ki več škodujejo kot koristijo. Ljudje se norčujejo iz časopisa, ne pa iz kaplana, ki je hotel par 100 dinarjev zaslužiti. Nečisto je bilo treba proti temu boriti. Naši časopisi bi morali pogostejše paznje na dokazovanje vzgojske reakcionarne vloge cerkve. V reakcijskih časopisih je tega več.

čino, s prakse, da to šolsko dobo uporabijo izključno za študij. Mnogi naravnost izjavljajo, da so veseli, da so prišli v miren pristan, ki ga ne dosegajo viharji naše dobe. Mislím, da je to nepravilno, ker mi ne smemo biti neka zastonja družba, ampak moramo biti žarišče borbe, kot je bilo parkrat danes poudarjeno. To je nepravilno tudi zaradi tega, ker bosta ravno ti dve leti, ko bomo odlošni s terena, najbolj usodni za našo

državo in ne bi bilo prav, če bi v tem času, ki je tako odločilen, izostali iz borbe.

Proti temu smo se borili vse prejšnje leto in tudi letos. Predvsem smo smatrali, da nam je treba energično končati Nikomur, ki šušmari z zastaranim svetovnonazorskim gledanjem, na moremo dovoliti, da bi vzgajal v svojem duhu našo mladino.

Upravičeno zahteva naš delovni človek, da vzgaja njegovega otroka profesor, ki je predan naši stvarnosti, ki podaja iskreno in v znanstvenih odnosih predmetno snov, ki bo tudi drugače storil vse, da kar najbolje izkoristi v svoji pedagoški izkušnji graditev naše socialistične stvarnosti.

Le na takšen način bomo dohiti naš izreden tempo družbene graditve, le na takšen način bo tudi naš vzgojni zavodni duh gradil in industrijskih centrov, duh predanosti in ljubezni do velikih idej socializma.

V vrstah študentske organizacije mora biti neprenehna borba za napredno naziranje, za naš pogled na svet. Počasi, a z vse vztrajnostjo se morajo vzgojiti takšni vzgojni kadri, ki bodo zaustavili krog: — iz slabih srednješkolskih kadrov slabi profesorji, ti vzgajajo na gimnazijah zopet slabe gimnazijce itd. — in ustvarili vzgojo na socialističnih principih. Na univerzi mora študentska organizacija hkrati s tovariški profesori temeljito pripravljati naše mlade pedagoge, da bodo zavestno in z vso ljubeznijo opravljali svoj poklic, da ne bodo samo učili, ampak tudi vzgajali.

Z VPŠ

Pavliha Minka

Mislím, da bi morali ponovno podirati to, da je nedvomno dolžnost vsakega člana Zveze, da sodeluje v naši borbi za socializem, da išče svojo osnovno orijentacijo v revolucionarni borbi naših delovnih množic in v konkretnem primeru na delovne množice odgovorile na njegove. Odgovorile so, da starši žele, da našo mladino vzgajajo napredni vzgojitelji. V našem primeru pa so poedinci, ki so ob tej priliki izleteli iz Zveze študentov, na to vprašanje odgovorili negativno.

Študentke!

V okviru Združenja medicincev bodo organizirana zdravstveno-prosvetna predavanja oz. zdravstveni posveti in diskusije za študente univerze in visokih šol v Ljubljani, Zdravniški ginekološki porodniški kliniki bodo skušali s njimi nuditi študentkam, ki razen medicinski nimajo možnosti temeljitje zdravstvene izobrazbe, v poljudni obliki izobrazbo in fizioloških spremembah in boleznih žene v vseh značilnih obdobjih njenega življenja (rodna doba, nosečnost, porod, klimakterij itd.). Nudili jim bodo navstave v zvezi z materinstvom, zdravstveno zaščito matere in otroka pred in po porodu, sterilizaciji i. pod.).

Z ozirom na kvaliteto predavanj in odgovarjajočo zdravilno, da odpravljajo obširno na vsa vprašanja, ki bi udeležence zanimala, vabimo vse študentke — dekleta, žene in matere — da se pripravijo za ta predavanja v čim večjem številu, ker jim bodo vsekakor v dragoceno pomoč v njihovem osebnem življenju.

Predavanja bodo v času od 1. do 21. januarja dvakrat tedensko v porodnišnici (predavalnica). Vse podrobne informacije in prijavnice pošljite na varčarju univerze!

»TRIBUNA«

ČRNO NA BELEM

Ne dovolimo, da bi s študenti tako postopali!

»Triglav filma, direktor in študenti«

Eno izmed takih podjetij, ki nudi zaslužek študentom, je »Triglav filma« v Ljubljani. Letos so pričeli s snemanjem umetniškega filma »Jara gospod«. Ker so potrebovali mnogo statistik, so se v ta namen priložili nekateri slušatelji igralske akademije in drugih visokih šol v Ljubljani.

Nekaj o delovnih pogodbah

Kako se je direktor filma lotil ureditve pogodb in izplačila honorarjev statistik, ki sodelujejo v kadru »Dunajske gostilne«, kažejo naslednji primeri. Nekoga dne v juniju je študentka M. P. dobila povabilo, da se oglasi pri direktorju umetniškega filma »Jara gospod« G. Gučku Milanu zaradi podpisa pogodbe. Tovarišica se je povabila v odziva in podpisala pavalno pogodbo za 8000 din. Teden dni nato so jo spet poklicali k direktorju. Ker g. direktorja ni bilo, ji je tajnica povedala, da so dobili nalogo od direktorja, da ne smejo nikogar več plačati pavalno, temveč samo od delovnega dne. Tovarišica kanibalških razmer, ki vladajo pri Triglav filmu, takrat še ni poznala, zato je bila prisiljena, da so ji prvotno pogodbo izpremenili, s pripombo, da se plača ni plačan pavalno, seveda tudi ona ne more biti izjema.

Ob snemanju v novembru, je študentka M. P. ugotovila, da imajo mnogi izmed statistik pavalne pogodbe. Odlšla je k g. direktorju Gučku, ki jo je odpravil s pripombo, da imajo pravico do pavalnih pogodb samo slušatelji akademije za igralsko umetnost, ker je pač to njih polkje. Tekom naslednjih dni se je izkazalo, da so trije študenti-statistiki, ki niso člani akademije za igralsko umetnost, tudi podpisali pavalno pogodbo.

Tovarišica M. P. in še trije drugi statisti, so se spet oglašili pri g. Gučku. Direktor se je takoj v začetku postavil na stališče, češ da se pogodb ne sme izpremenjati, čeprav je bil prav on tisti, ki jo je prvi kršil. Slednjič jim je obljubil, da ne bodo oškodovani in da bodo dobili prav toliko kot njihovi tovariši. Prepričani v resničnost direktorjevih besed so odšli.

Koliko velja direktorjeva beseda

Besede pa so bile zgolj obljuba. Ko je tovarišica M. P. prišla po denar, ji je blaginjska carika hotela izplačati 2300 din, čeprav je njen partner za isto delo, študent A. P., prejel 6000 dinarjev. Tovarišica se je čutila oškodovano — zato je vprašala direktorja, zakaj ne drži dane besede. Vprašala ga je tudi, kako mora imeti njen partner 6000 din honorarja. Direktor ji je odgovoril, da je to delo za študenta, sajica pa je, kot da bi bila direktorjev advokat, hitro pristavila, da vendar direktor ni dolžan statistiki dati odgovora. Po nadaljnjem prerekanju, je hotel napraviti direktor novo pogodbo in sicer sedaj za mnogo manjšo vsoto kot prvič. Tako sklepanje pogodb, je imelo za posledice zmešnjave in nezadovoljnost med statisti. Tako sta na primer dva študenta, B. N. in M. J., ki igrata popolnoma enako vlogo zapitih študentov, bila izplačana različno. Prvi, ki mu je bil direktor bolj naklonjen, je dobil pavalni pogodbi izplačanih 6000 din, drugemu pa so hoteli izplačati 2300 din.

Izkoriščanje »dublerjev«

Nekateri študenti iz igralske akademije so podpisali še poltletne pogodbe za 4000 din mesečno za dvojneke (dublerje) in sicer za delo največ do pet ur dnevno. Pri tem resec res ni bilo več dela, toda že v naslednjih mesecih se je število ur stopnjevalo in doseglo sedemnajst ur dnevno. Razumljivo, da študenti za tako delo niso podpisali pogodb, zato so zahtevali večji honorar. Toda direktor Guček jim je vedno samo obljubil — kar se zni. On je nekoga vsakdanja navada — izpolnil pa ni ničesar. S tem je dokazal kako je znal izkoristiti tiste študente, ki so bili nekako odvisni od honorarja.

Tudi malemu Mitji ni bilo prizaneseno

Ni samo dovolj, da se izkoristi študenta, tudi malemu Mitji, diaku prvega razreda gimnazije ni bilo prizaneseno. Najprej direktor ni smatral za potrebno, da podpisal s Mitjo pogodbo. Mitja je sodeloval pri vseh vajah in snemanjih. Imel

je največ smelnih kadrov med vsemi statisti »Dunajske gostilne«, bil je celo do štirih zjutraj na snemanju. Za ves ta njegov trud, ki je trajal nekako štiri-najst dni, za vse njegove nadure za izostajanje od pouka, je prejel samo 1200 din!

Vsaka minuta — 100 dinarjev

Ob izplačilu je skoraj vsem študentom-statistom bil z rdečim svinčnikom pripisan in odštet znesek za zamujene minute, in to 100 din za vsako. Nimalo se je vsak začudil, kajti ko dneva izplačila ni bilo o teh minutah izpregovorjena nobena beseda.

Izgovor direktorja, da je v pogodbah navedena kazna za zamude, ni mogoče osvojiti iz sledečih dejstev. Nekateri izmed statistik namreč sploh niso imeli pogodb, drugi pa so jo podpisali, a jim ni bila izročena. Sicer pa so vse te zamujene minute samo formalnost, kajti vodja snemanja Blaj, katerega dolžnost je bila, da vodi evidenčno prihoda sodelujočih, ni nikdar niti z besedo omenil naj statisti prihajajo točno, ni nikdar nikogar opomnil, da je zamudil. Še več, sam Blaj je izjavil, da je tistim, ki imajo pavalne pogodbe vsak dan, kaj pavalno snemanje. Evidenca naj bi bila potrebna samo za one, ki so plačani od delovnega dne, in to zato, da jim ob prekoračitvi ur delovnega dneva tečejo nadure.

Obstajajo tudi primeri, ko je on sam zamujal in prihajal kasneje, kot so bili posamezni statisti naročeni. Redno pa je bilo, da se je Blaj oglašil pri statistih, ko so bili že oblečeni, oziroma so se že maskirali. Da se je vodstvo filma zavedalo vseh teh dejstev je najbolj razvidno iz obvestila, ki ga je šele dan po snemanju in dan pred izplačilom obesilo na oglasni deski v Zrinjskega ulici. Obvestilo se je glasilo: Vsak igralec in statist plača za zamujeno uro prihoda na vaje 500 din in za vsako zamujeno minuto prihoda na snemanje 100 din. Statistiki se morajo ob svojem prihodu javiti vodji snemanja soba št. 19.

Evidentno je, da vsi ti ukrepi, ki jih je izdal direktor, niso vodili k utrjevanju disciplin.

Brigadirji protestiramo!

Ob priliki odhoda naših delavnih brigad v Jablanico in Zenico je ljubljanska uprava koočvora dala na razpolago samo 9 živinskih vagonov za okoli 500 brigadirjev. Vsled tega so bili naši brigadirji prisiljeni za, sest osebne vagona. Do Zagreba je bilo vse v redu. Ko smo pa prišli v Zagreb in se peljali proti Vrgolju, so našate nevarnosti. Prišlo je do intervencije s strani sprevednikov in organa LM, ki so pričeli izmetavati brigadirje iz vagonov. Ko se je zavzel za brigadirje komandant II. brigade, ga je organ LM precej dobro obdelal z gumijevko. Ko so nato funkcionarji UKKPS intervenirali, se je lotil tudi njih z gumijevko in repetiranim samokresom, tako da so komaj pobegnili. En član komiteja, ki je aktiven oficir JLA, pa ni mogel uti ter jih je tudi precej dobil z gumijevko.

Želite res imeti takega človeka v svoji sredi?

Še nekaj o Senki Vojvodič

Ker je afera Senke Vojvodič dvignila veliko prahu in ker kljub temu mnogi ne vedo, kaj se je zgodilo lansko leto v študentskem naselju, ker se to iz odgovora elektro-fakultete ne vidi, je potrebno, da se tega vprašanja še enkrat dotaknemo in študentski javnosti razložimo podrobneje slučaj Senke Vojvodič. Navesti bočemo samo to, kar se je zgodilo, brez kakšnega obširnega komentarja. Naj ta slučaj komentirajo tisti, ki so za to poklicani.

Dejstvo je, da je Senka Vojvodič ukradla svoji sosedu v domu, tov. Nemčevi, obleke in druge stvari v vrednosti 35.000.— din. Tov. Nemčeva je stvar predala javnemu tožilstvu, ki je prijavo razmotrilo in potem ustavilo postopek proti Vojvodičevi, ne zaradi česar je kakšnega izvida pihiatrija, temveč zato, ker je to, Nemčeva preklela svojo obtožbo po poskusu Vojvodičeve, da napravi samomor.

Dejstvo je, da je Senka Vojvodič bila materialno veliko bolj siturana, kot katera koli druga študentka v domu, pa je kljub temu, tov. Nemčevi, ki ni tako premožna, ukradla obleke, kar kaže na precejšnjo moralno pokvarjenost, kot je to že rečeno v članku »Tovariši, odgovorite«, v prvi letni številki Tribune.

pline, temveč je bila vse to le inscenacija v cilju odtrgovanja že prej navedenih krivdnih in nesorazmerno odmerjenih honorarjev študentom.

Priznajte vsaj dve minuti!

Tovarišici Z. P. so naprtili petnajst minut zamude. Ker jih tovarišica upravičeno ni hotela priznati so se začeli z njo pregovarjati, naj prizna vsaj deset, pet in slednjič jo je prosili, naj prizna vsaj dve minuti. Ker o tem ni hotela ničesar slišati in ko so izprevideli, da je vsako priznusanje zamani, so ji izplačali ves honorar. Naravnost smešen pa je primer tov. T. T. slusateljica igralske akademije. Ob honorarju 6000 din so mu nagradili kazni za zamude v znesku 27.000 din. Po prekranju in dokazovanju te nesmiselnosti so mu odbili »samoa honorar za nadure« v znesku 1200 dinarjev. Sicer pa je tudi direktor Guček posameznikom črtal tako imenovane »zamude« po lastni uvidevnosti.

Gospod direktor Guček

Odveč bi bilo navajati še druge primere. Pisec članka se nima namena spuščati v ostalo poslovanje direktorja Gučka in organizacijo pri umetniškem filmu »Jara gospod«. Ze ti primeri pa jasno kažejo, da gre za samovoljno, nepravilno, skrajno neorganizirano in nesposobno poslovanje posameznih ljudi. Spособnost direktorja, ki ni zmoevn v konkretnem kadru »Dunajske gostilne« pravilno in pravično kategorizirati deset statistik, je kajpada dvomljiva. Zato se je direktor filma, pri odmeri honorarja zatekel na zneske na oko, po osebnih simpatijah — oziroma kakor pač nanese.

Študenti preko svojega glasila upravičeno seznanjajo javnost in odgovorne forume o čudnih metodah izigravanja s strani direktorja Gučka. Mislimo, da bi bilo treba prenehati s takimi načinom poslovanja, kajti zavedamo se, da ne živimo v kapitalistični državi, temveč v socialistični in demokratični Jugoslaviji.

Gorkič Miloš.

Da je bil škandal polnopejši, je podivjani miličnik prišel in aretiral 3 brigadirje, pri čemer je skozi 4 vagona, kamor jih je peljal, z gumijevko pretepal člana UK. Seta na intervencijo mnogih oficirjev so bili tovariši izpušeni.

V Jablanici smo takoj napravili prijavo in bili uverjeni, da se bo stvar uredila. Le kje ne, ki? V začetku novembra so došli tovariši, ki so jih dokaj močno izkupili, pozive za zasklanje k sodniku za prekrške. Stvar se je uredila. Dokončno? Ne, zopet so zaslišanja na dnevnom redu! Kdaj bo zaveda končana? Upravičeno se čudimo nad takim postopkom. All je poideine res več, kot brigad, ni kolektivni, ki so vse te stvari videli? Zahtevamo, da se kaznuje miličnik in dokončno prekine s postopkom proti našim tovaršem. Brigadirji

sliko Senke Vojvodič, se spominimo na 11. letno skupščino ZSJ naše univerze in na diskusijo o liku študenta. Zadošča, da se spominimo na primere, ki so tam navedeni in okarakterizirani kot nevedni študenta, in ki daleč zaostajajo za Senko Vojvodič. Zadošča torej, da se samo spominimo na primere in se vprašamo: kaj je vedno dela Senka Vojvodič na univerzi? Kje je garancija, da ne bo še naprej kradla, posebno ko pride kot inženir v podjetje? Pa še eno vprašanje. Zakaj je bilo potrebno Vojvodičevu izkjučiti iz ZSJ s formulacijo, da 6 mesecev ni plačala članarine? Saj je bila med tem časom vendar odšotna! Ali zato, da je ne bi na skupščini ZSJ okarakterizirali kot tatice?

Dejstvo so tud Komentar pučiamo tovaršim z elektro-fakultete in posebno disciplinskemu sodišču elektro-fakultete! Končno je tretje vprašanje: želite li res imeti takega človeka v svoji sredi, tovariši elektrotehniški????

Študentski svet Studentskega naselja pod Rožnikom

Mladi jamarji dodajajo

Pripombe k članku »Mladi jamarji protestirajo«.

Druga številka »Tribune« je priložila članek pod gornjim naslovom h kateremu moramo dodati nekaj pripomb in pojasnil. Mladi jamarji razen tega, da bi radi delali, da bi radi raziskovali jame, mikakor nečemo odvezovati vodstva in iniciative iz rok starejših jamarjev. Zavedati se moramo, da imajo stari (naj oprostite temu izrazu, ki je pa najhkraterističnejši) jamarji neveljavne za raziskavanje jam in v njegovem prosperiranju med obema vojnoma, pri nabavi vsakega materiala — od lestvic, vitlov do fotografjskega materiala, kar so v veliki večini kupili iz svojega žepa, le žal, da je skoraj vse požrlo okupacijski in je društvo ostalo ob osvojitvi golo kot novorojenček z le nekaterimi izkušnjami.

Stari jamarji so ga, pozneje pod vodstvom neumornega dr. Serka, znova postavili na noge. Ves ta trud jim mladi jamarji priznamo in ga spoštujemo, le delati bi radi. Ne razumemo, zakaj tako nezamudno do mladih. Stari so imeli mnogokrat priliko preizkusiti večino od mladih članov in niso bili razočarani. Mladi smo si tako nabrali nekaj izkušenj in komaj čakamo, da bomo prišli za delo kjerkoli si že boš, saj je krasa in lep v Sloveniji dovolj in premnogi predeli so še terra incognita za jamarje, pa ne moremo!

Niče od mladih ne misli na rivaliteto starih, saj ne more šim, mi mislimo le na napredek društva in »odebelitve« arhiva.

Mladi jamarji bi imeli radi iste pravice kot ostali aktivni člani. Če že morajo biti dnevni, bi radi imeli take kot ostali, saj jih ravno tako z labkoto in za iste potrebe porabimo kot kdorkoli od starih. Imamo že nekaj izkušenj, kot že omenjeno, pa bi radi, da bi bilo vsaj nekaj materiala, vrvi, lestvice in čolni, tudi mali Haron dostopen za »nas druge«, saj čoln in vrvi umazemo ravno tako kot drugi in je prepoved, da ne smemo dobiti nekaterih kosov materiala, pač neutemeljena. Končno bi tako mogle skupine, ki bi se na podlagi tega formalne, delati na terenu in ne bi bile tako utegnjene, da ne bi smel član ene skupine prisotnosti ekskurziji druge skupine, kot je bilo to doslej.

Pogoj za uspešno delo bi bil tudi vpogled v arhiv zapisnikov, ali pa izpisek iz njih, pač po želji posamezne skupine glede terena, ki bi si ga skupina izbrala. Prej bi pa bilo treba povedati, kje je največja potreba. Samo toliko in nič več. Upamo, da s tem nismo prezahtevni. Torej! Mladi jamarji

Delajmo drugače!

Dne 5. decembra je bilo v glavni avli univerze veliko predvolilno zborovanje, na katerem je govoril tov. Regent. Zborovanja se je udeležilo okoli 2000 ljubljanskih študentov in srednješolcev. Ker je bila avla prejemajna za vse udeležence, so mnogi morali ostati zunaj. Zvočnik pa zunaj ni deloval ali pa ga sploh ni bilo, dejstvo je, da tisti, ki so bili zunaj niso ničesar slišali in so zato upravičeno negodovali in spraševali kdo je to pripravil. Vprašujemo se, res: kdo je to organiziral, in to naše vprašanje je toliko bolj upravičeno, ker se to ni zgodilo prvič!

OPČIBA UREDNISTVA

Ob zaključku lista smo prešli še en dopis s podobno vsebino, zato ga ne bomo objavili v celoti, temveč le bo kar pisec zgoraj ni omenil, namreč da so spomenik padlim študentom v NOB uporabili kar kot podstavek za zvočnik. To vendar ne gre; čeprav vse kaže, da so tehnični organizatorji zborovanja vse pripravili v zadnjem trenutku.

Za vse tiste, ki jih zanimajo mednarodne zveze

Ze v zadnjem prispevku sem navedel nekaj organizacijskih pripomb, kako naj izgleda leto naše delo. Nekaj teh ukrepov se je v preteklem mesecu že uresničilo, žal pa mnogo premalo in še to v večini primerov brez neke jasne perspektive, kaj je končni cilj oddelka.

»Če bi se kaj oglašili pri nas?«

Iz prakse preteklega poletja se jasno odraža neko zmotno in škodljivo naziranje, namreč, da je UO ZSJ organiziral oddetek za mednarodne zveze samo zato, da bodo naši študentje lažje in v večjem številu potovali po inozemstvu. Da je ta trditve točna, nam dokazuje celotna aktivnost v zadnjih mesecih. Tovariši, ki so jih združenja došla za prakso v tujini, tovariši, ki so odšli v inozemstvo z različni ekskurzijami, ali po privatni iniciativi so pred svojim odhodom, ko je treba iskati sredstva za potovanje, vozne karte; ko je bilo treba nabaviti potni list itd. itd., sila pridni obiskovalci v prostorih oddelka, ali tudi na domovih članov oddelka. To nikakor ni slabo in smatramo, da je vsaj nek odraz zaupanja v svojo organizacijo, katero ta oddetek na svojem delovnem področju predstavlja. Slabo pa je, da vsaj 90% vseh teh tovaršev ni znalo najti poti, ki bi jih po opravljenih praksah, oziroma obisku tujine privela na naš oddetek. Skoro vsi so pozabili, da bodo v novem šolskem letu odhajali na prakse novi tovariši, ki jim ta problematika ni poznana in ki jim bodo za vsak nasvet iz srca hvaležni. Tudi so pozabili, da je njihov odhod v tujino praktično finansiral naš delovni človek, ki ima pravico, da povpraša, kakšen je bil delovni efekt praks.

Vodiči in »žicarje«

Podobno kot podajanje poročil je tudi z odzivom na sodelovanje pri delu v sprejemnem centru. Oddetek je v prvih dneh junija iskal večje število tovaršev, ki bi tekot počitnično sodelovali kot vodiči, prevajalci in podobno pri srečanjih z inozemci. Neverjetno se sliši, toda res je, da je od večjega števila obljub postalo resnično realiziranih samo pet. Oddetek je nadalje organiziral poučna predavanja o zgodovini mesta Ljubljane in o njenih znamenitostih po čemer radi povprašujejo tujci. Briciko se moti sleherni, ki misli, da so prizadeti prišli na ta predavanja. V tolažbo naj jim bo to, da niti predavatelja — seveda študenta — samega ni bilo.

Po drugi strani pa je ravno preostala pečica tovaršev in tovarišic, ki so izvrševali naloge, postavljene pred njih od UO ZSJ ugotovili, da so ravno razni študentje — vspešniki, bankrotirani medicinci, tehniki, ekonomski in podobna družina — kaj radi na lastno pest spremljali inozemce, ki so jim po potrebi stregli tudi s pojasnil, ki našo stvarnost obračajo v fazi za 180 stopinj ter jih mimogrede »ožičljajo« za kak dolar, prakso ali oguljen plašč.

Brez posebne globokomnosti lahko ugotovimo, da je bila aktivnost oddelka čista administracija, če odštejemo nekaj večjih uspehov, ki smo jih kljub temu lahko zabeležili. O kakem praktično političnem delu ni govora, lahko bi rekli, da smo slioh pežabili, da kaj takega spada v kompetenco in delovni program te organizacijske formacije.

Politični pomen oddelka

Ko omenjam politično plat dela naj na prvem mestu pojasnim, da to ni kaka misel, ki se je rodila iz političnega načina mišljenja predstavnikov ZSJ. Naša stvarnost, naš študij in sredstva, ki jih skupnost daje študentom, so plod naprednega in revolucionarnega posega v oblikovanje življenjskih razmet jugoslovanskih narodov. Ta poseg pa ni zrastel sam iz sebe temveč je plod dolgotrajnega in vztrajnega političnega dela, ki temelji na proučevanju in vsakodnevnom reševanju vseh vprašanj, ki nam jih dan za dnem postavlja notranje in zunanje-politična situacija. Posledice tega čutimo mi sami v neprestanem napredku in dvigu življenjskih prilik. Odmet tega in posebnega zunanje politike naših narodov pa se čuti v vsem svetu. Zunanji svet o nas ve in ima na stotine vprašanj, na katera bi rad dobil odgovor. To velja tudi za inozemske študente, ki nas pogosto pismeno, redno pa ustmeno prosijo za pojasnila o najrazličnejših stvareh. Dolžnost oddelka je, da da iniciativno, da zbere tovariše, ki ne bodo iskali samo ozkih osebnih interesov, temveč bodo v najrazličnejših srečanjih in stikih pomagali širiti v svet o naši stvarnosti, o borbi za izgradnjo socializma, o uspehih in tudi problemih študentov v FLRJ in še posebej v Sloveniji. Zelimo si sodelovanja z iskrenimi člani ZSJ, ki bodo tujcem, ko so na obisku pri nas, znali pojasniti nekaj o kulturni zgodovini naših narodov, o naši borbi za zaostlostjo in mističizmom, o pravih odnosih do lažisocialistov z vzhoda, o naši težnji, da se poveča moč organizacije ZN v borbi za svetovni mir itd.

Naravno je, da so vse te naloge, ki imajo poleg čisto praktičnega tudi velik politični pomen, ki terjajo od nas zavestno in požrtvovalno delo, brez ozira na to, ali imamo od tega tudi ozke, povsem osebne koristi.

Nedvomno so to naloge, ki zahtevajo širok aparat, sodelovanje vseh fakultet oz. združenj, uporabo tiska in učenja tujih jezikov. Nihe pa ne more reči, da te naloge niso koristne tudi slehernemu, ki jih kot član ZKJ, ZSJ vsi. Sodelovanje v mednarodnih srečanjih, naj bodo to direktno osebna ali posredno vsajena vzgajajo našega študenta v človeka, ki ne bo šel v svet, ko prejme diplomu, osek strokovnjak.

Mednarodno sodelovanje »na znotraje« in »na zunanje«

In končno, ali ni naloga oddelka tudi, da daje vzpodbudo našim študentom, da se tesneje povežejo s študenti bratskih narodov znotraj same naše države. Gotovo tu ne mislim politično obravnave vprašanj, kot je to navedeno zgoraj. Brez dvoma pa je, da nam taki stiki, pismeni in osebni, izmenjave študentov in podobno ne bodo škodovali, temveč nasprotno: omogočili, da globlje spoznamo svoje domovino, katero obiskujejo inozemski kolegi prav iz istih razlogov. Studentje ekonomske fakultete so to nalogo prav lepo razumeli in spoznali, da v tesnem sodelovanju z ekonomski ostalih jugoslovanskih univerz dosežejo stalno zblizbanje ter tudi uspešno reševanje mnogih problemov.

Seveda je praktično mnogo načinov, kako naj navedene naloge rešujemo. Kot študentje, ki nam študij na kratko odmerja čas, moramo gledati, da izberemo pota, ki bodo imela tudi praktičen pomen. Organizacije iz inozemstva nas vabijo na mnoga srečanja, seminarje in konference. Tehnična združenja in odbori rade volje pomagajo študentom iz Jugoslavije za udeležbo na praksah v inozemstvu. Studentska mladina se po vsem svetu zaveda, da je znanost, tehnika in napredek last vsega človeštva, da se nobena država ne more izolirati, da moramo ljudje stalno izmenjavati in se učiti. Oddetek je prejel mnogo pisem od inozemcev, ki so bili letos pri nas na praksah, mnogi pa so osebno izrazili željo, da se drugo leto ponovno vrnejo in pridobe na znanju. Razumljivo je, da jim uganja način življenja pri nas, da radi brskajo po bogati zakladnici izkušenj in ob tovariški pomoči naših študentov spoznavajo predvsem velikanski napredek v naši gospodarski in socialni politiki.

Teh problemov je mnogo in je nemogoče, da bi se UO ZSJ preko oddelka mogel dosledno pozanimati za posamezni primer. Jasno je, da sam problemov tudi ne more iskati, temveč rabi ljudi, ki mu bodo to signalizirali. Nesmiselno je, da bi oddetek reševal vprašanja, ki jih mnogi boljše poznajo tovariši v združenjih. Našo potrebno pa je, da predstavnik združenj na podlagi diskusij v svoji sredini prihajajo z gotovimi predlogi, katerim se bo lahko našlo primerno rešitev.

Problematika pa je še mnogo ter jo bomo še obravnavali. Pred nami je vrsta vprašanj, ki so potrebne javne obravnave. Izdajanje glasila študentov ljubljanskih visokih šol in univerze v tujih jezikih, vprašanje pristavnih praks, dela v sprejemnih centrih ob času počitnic, diskusijskih krožkov za bodoče praktikante in prevajalce ter podobno. Zelja oddelka je, da oni tovariši, ki imajo v zvezi z navedeno problematiko kake želje in pripombe, vse svoje misli predstavijo UO ZSJ v obliki kratkih pisemnih predlogov. To bo zelo koristno za naše nadaljnje delo ter prav gotovo pokazalo marsikak način, kako rešiti predstoječe naloge. Vse predloge naj tovariši prineso na Oddetek v Cankarjevi ulici 5-II.

Upamo, da se bo aktivnost združenj popravila ter, da se bodo vsi izbrani referenti osebno javili na oddetek, kjer imamo vsak terek od 12. do 13. ure delovni sestanek.

Oddetek pripravljata tudi prvi diskusijski krožek za naše bodoče praktikante in druge tovariše.

Na koncu pozivamo še vse praktikante, ki so bili na IAESTE, ali privatnih praksah v inozemstvu, da se zglašne na oddetku vsak dan v dopoldanskih urah ter izpolnijo vprašalne pole o praksah za Gospodarski Svet. Vse one tovariše, ki so bili na praksah in se pozivu ne bodo odzvali, bomo javno imenovali v našem glasilu ter predali stvar disciplinskemu sodiščem. Zato naj se sleherni izogne posledicam ter izpolni svojo dolžnost. Skupnost nam je svoje že dala, vrsta je sedaj na nas!

Pavle Segula.

Klubski sestanki se vrše redno po nadaljevalnem tečaju, ki je vsako sredo ob 19.30. kot v hitro dogovorjeno se bo začel študentski tečaj vsak ponedeljek ob 19. Začetek 15. decembra. Vse v sobi 77 na Univerzi.

Esperanto

Univerzitetni esperantski klub je tudi pričel z delom. Klub bo letos posvetil največ skrbi za strokovni dvig članov, saj si brez popolnega znanja jezika ni moči misliti uspešnega sodelovanja na širokem mednarodnem področju. Klub je zato organiziral začetniški in nadaljevalni tečaj.

Člani kluba imajo pred seboj važne naloge, med njimi predvsem organizacijo II. mednarodne konference študentov-esperantistov, ki bo prihodnje leto v Ljubljani. Prav tako se nameravajo člani udeležiti mednarodnega esperantskega kon-

mu je jasno, da je to prvenstvo no stvar združenj, ki kandidata poznajo, medtem, ko jih člani oddelka ne. Skrajno napacno bi bilo, da se vprašanje praks rešuje za azelno mizoa, med ljudmi, ki jih kandidati niso poznani. Po kratkem mesecu nove prakse, kot je bila nakazana v prvi številki Tribune se na nobenem združenju ni bilo javnega sestanka, kjer bi se kandidati prijavili, kaj šele izbirnega sestanka, kjer naj bi skupnost ocenila predloge ter dala svojemu fakulnetnemu referentu za mednarodne zveze pooblastilo, da jih priporoči. Tak način dela je obojanja vreden. Čas teče in bliža se že konec leta ter s tem termin, ki je predviden za zaključek izbora kandidator. Zanemarjanje teh nalog ima lahko neprijetne posledice, ker se bo oddetek dosledno ravnal po predvidenih smernicah. To nikakor ni birokracija, temveč doslednost, ki jo zahteva prav delo v tem oddelku. Sleherni, ki reflektira na prakso, vsako združenje, ki namerava prirediti po dogovoru s fakulnetnimi šolskimi oblastmi ali drugače kako ekskurzijo, si je menda o svojih ciljih že na jasem. Ti cilji niso nikaka skrivnosti, ki jih je treba skrbno skrivati (kar je splošen pojav na naši šoli), če pa je referent na združenju nameren in noče delati je prav dolžnost članov združenja, da ga razrešijo in izberejo drugega.

Tovariši s posameznih združenj se vse premalo zavedajo tudi svoje pravice, da neposredno v svoji sredini zadolže one tovariše, ki so bili letos v inozemstvu, da jim podajo referata o praksi, o življenju v posameznih državah, o tem, kako se tam rešujejo vprašanja študentov, kako redek in nepomemben pojav so tamka otroške doklade in o drugih zanimivostih. Čas je že, da si praktičniki, ki jim je inozemska praksa zlezla v glavo, zvedo, da jih je tja poslala njihova organizacija, podprla pa gmotno in moralno vsa naša skupnost.

Teh problemov je mnogo in je nemogoče, da bi se UO ZSJ preko oddelka mogel dosledno pozanimati za posamezni primer. Jasno je, da sam problemov tudi ne more iskati, temveč rabi ljudi, ki mu bodo to signalizirali. Nesmiselno je, da bi oddetek reševal vprašanja, ki jih mnogi boljše poznajo tovariši v združenjih. Našo potrebno pa je, da predstavnik združenj na podlagi diskusij v svoji sredini prihajajo z gotovimi predlogi, katerim se bo lahko našlo primerno rešitev.

Problematika pa je še mnogo ter jo bomo še obravnavali. Pred nami je vrsta vprašanj, ki so potrebne javne obravnave. Izdajanje glasila študentov ljubljanskih visokih šol in univerze v tujih jezikih, vprašanje pristavnih praks, dela v sprejemnih centrih ob času počitnic, diskusijskih krožkov za bodoče praktikante in prevajalce ter podobno. Zelja oddelka je, da oni tovariši, ki imajo v zvezi z navedeno problematiko kake želje in pripombe, vse svoje misli predstavijo UO ZSJ v obliki kratkih pisemnih predlogov. To bo zelo koristno za naše nadaljnje delo ter prav gotovo pokazalo marsikak način, kako rešiti predstoječe naloge. Vse predloge naj tovariši prineso na Oddetek v Cankarjevi ulici 5-II.

Upamo, da se bo aktivnost združenj popravila ter, da se bodo vsi izbrani referenti osebno javili na oddetek, kjer imamo vsak terek od 12. do 13. ure delovni sestanek.

Oddetek pripravljata tudi prvi diskusijski krožek za naše bodoče praktikante in druge tovariše.

Na koncu pozivamo še vse praktikante, ki so bili na IAESTE, ali privatnih praksah v inozemstvu, da se zglašne na oddetku vsak dan v dopoldanskih urah ter izpolnijo vprašalne pole o praksah za Gospodarski Svet. Vse one tovariše, ki so bili na praksah in se pozivu ne bodo odzvali, bomo javno imenovali v našem glasilu ter predali stvar disciplinskemu sodiščem. Zato naj se sleherni izogne posledicam ter izpolni svojo dolžnost. Skupnost nam je svoje že dala, vrsta je sedaj na nas!

Pavle Segula.

QUE VIVA MEXICO!

Nekaj o mehiškem filmu

Jima starima hollywoodskima prijateljskima je leta 1939 posnel prvi film, ki pa ni uspel; njegovi denarji in sponzorji so zato zelo skeptično gledali na njegovo delo. »Pepita Fernéza iz leta 1941 pomeni začetek umetniške poti.

Film, ki niti v tehničnem niti v umetniškem pogledu še ni popoln, je prepotoval so južno Ameriko in tu prinesel denarna sredstva, ki so mu omogočila, da je pričel ustvarjati svoja velika dela. S filmom »Gozdna cvetka« je postal neodvisen filmski proizvajalec.

Kdo je Pedro Armendariz?

Z imenom velikega režiserja je tesno povezano ime največjega mehiškega igralca Pedra Armendariza, ki je eden izmed najboljših karakternih igralcev na svetu. S starši je mlad odšel v ZDA, tam služil pri železnici, v gostinstvu in sodeloval pri potujoči gledališki družini. Ko je preživel najtežje čase, se je vrnil v Mehiko in danes marsikaj pove: »Obsedla me je misel, da bom uspel le v Mehiki. Ko so doma začeli ustvarjati novo kinematografijo, se je njegovo življenje spremenilo. Težke življenjske razmere so ga prisilile, da je sprejel ponudbo in do danes igral v filmu »Maria Elena«, »Gozdna cvetka«, »Maria Candelaria«, »Rosario«, »Sem pravi Mehičan«, »Zaljubljen«, »Maclovia«, in »La Marquerida«. Igra močne psihološke vloge, čeprav sam ljubi komedijo in želi, da bi se ljudje ob njegovih stvaritvah od srca nasmejali. V zadnjem času prihajajo poročila, da se namerava posvetiti režiji. Mehiška Akademija znanosti in filmske umetnosti mu je za vlogo v »Biseru« podelila nagrado.

In drugi

Največja mehiška filmska igralca Maria Telix je prišla k filmu po mnogo lažji poti. Kot hčerko najbogatejših mehičanov je za film odurila filmski delavec Fernando Palacios. Začela je v filmih »Gospa Barbara«, »Zena brez duše«, pravi

uspeh pa je dosegla šele v Fernandezovih filmih »Zaljubljen«, »Maclovia« in »Zagubljena reka«.

Za mehiško kinematografijo je srčen Fernandez važen tudi Spanec Louis Bonnel. Leta 1928 je dokončal film »Andaluzijski pes«, leta 1930 »Zlata doba«, ob sodelovanju Salvatora Dali-ja pa dokumentaren film o Spaniji »Dežela brez kruha« (1932). V državljanski vojni se je priključil republikanski vladi; 1928 je bil imenovan za kulturnega atašea republikanske vlade v Washingtonu, kasneje pa je odšel v Mehiko in po scenariju Juana Larreja, posnel film o petrolejskem delavcu z naslovom »Simón«, kjer še vedno išče svojevrsten način dela; nato je s Figuerom izdelal »Pozabljen«, kjer obravnava vprašanje zapuščenih otrok in slabih nagnjenj med njimi. V tem filmu je umetniško napredoval. Iz strahu, da ne bi prikazoval resnice, zaide včasih v naturalizem, čeprav ga njegova kritičnost od tega odvrača. Zanimivo je, da so film zaradi dobrih priprav posneli v rekordnem času — 4 tednih!

Razen teh najvažnejših režiserjev delajo v Mehiki tudi ameriški režiserji iz Hollywooda, ki so preračunani na priljubljenost nekaterih domačih zvezd. Eden od najboljših komikov mehiške kinematografije je Mario Moreno Cantiflas, ki spominja na Chaplina, a je vendar izviren.

Mehiška kinematografija izdela letno povprečno 110 celovečernih filmov in je po proizvodnji šesta na svetu. Ima šest velikih in štiri mala podjetja. Najmodernejše urejeni ateljeji so Azteca, Clara, Churubusco in Tepeac. Filmska industrija zaposluje skoro 100.000 ljudi in predstavlja vrednost 250 milijonov mehiških Pesov. V Mehiki pa je le 400 kinodvoran za 25 milijonov prebivalcev.

M.

Teden koroških študentov

Tri leta je že tepla misel na Klub koroških študentov. Pred tremi leti pa je bilo koroških študentov pre malo, da bi Klub priklical v življenje. Lenško solsko leto je prišla tretja ravnanska generacija na Ljubljansko univerzo in tukaj pred vrati poletnih počitnic so koroški študenti svoj Klub ustanovili.

Prvi teden koroških študentov je bil od 27. do 31. avgusta. Zbrali so se študentje, politični in kulturni delavci iz naše in zamejske Koroške. Udeležili so se tudi predstavniški železarne na Ravnah, rudnika v Mežici in delavskih sindikatov.

Glavni del programa se je razvijal na Ravenskem gradu. Organizacija tedna je bila dobra; goste so sprejemali študentje, katerim so pomagali gimnazijci. Goste je pozdravil predstavnik študentov, mediciner Drago Plešivčnik. Ves teden so se vršila zanimiva predavanja in tehtne diskusije iz absolutne medicinske Janko Sušnik, razčlenil pomen in vlogo Kluba in Tedna. Na Tednih naj se vsako leto sestanejo koroški študentje, kulturni in javni delavci, se med seboj seznanjajo in porazgovore o problemih na prednega slovenskega inteligenta. Vsi naj spoznavajo koroške probleme in soustvarjajo novo koroško središče, naj prihajajo zato, da povedo ravnanski železarjem: »Ostali smo zvesti.«

Prvi in drugi dan so študentje, ki molčali, pozneje je postala diskusija živahna. Očitno je bila vzrok zadrževanja študentov, ki so se zdeli nerazgledani ob močnih predavateljih in diskutantih. Nekateri gostje so se trudili, da bi tovariško zaživeli s študenti, kar jim je tudi uspelo. Ob bodočih tednih je treba misliti na to, da bodo udeleženci preživljali skupaj čim več časa in da bo spored čim manj ekskatredalen.

Študentske ekipe so poročale profesorju Franju Bašu in dr. Sušniku o svojem počitniškem delu za muzej na Ravnah in izročale svoje gradivo. Udeleženci so prisostvovali tudi odkritju spomenika padlim borcem NOV v Crni.

Ob zaključku so priredili veliko brucovanje in pohod zeleznega carja. Lahko rečem, da je prvi teden koroških študentov uspel. Ta prireditve je pripomogla k sožitju študentov s starejšo generacijo in razen tega k pravnemu spajanju inteligence, delavskega in kmečkega sloja na Koroškem.

Na Ravnah je ljudstvo ob pričetku slovesnosti spontano izobesilo zastave, kar priča o tem, da je imela prireditve globok odmev pri tamkajšnjem prebivalstvu.

Zvočniki so prenašali predavanja na trg in v železarno. Prirejen je bil tudi izlet v Prežihovo Kotlje. V diskusiji je zastopnik študentov,

»Brucmajora čita proglaš

absolvent medicinske Janko Sušnik, razčlenil pomen in vlogo Kluba in Tedna. Na Tednih naj se vsako leto sestanejo koroški študentje, kulturni in javni delavci, se med seboj seznanjajo in porazgovore o problemih na prednega slovenskega inteligenta. Vsi naj spoznavajo koroške probleme in soustvarjajo novo koroško središče, naj prihajajo zato, da povedo ravnanski železarjem: »Ostali smo zvesti.«

Prvi in drugi dan so študentje, ki molčali, pozneje je postala diskusija živahna. Očitno je bila vzrok zadrževanja študentov, ki so se zdeli nerazgledani ob močnih predavateljih in diskutantih. Nekateri gostje so se trudili, da bi tovariško zaživeli s študenti, kar jim je tudi uspelo. Ob bodočih tednih je treba misliti na to, da bodo udeleženci preživljali skupaj čim več časa in da bo spored čim manj ekskatredalen.

Študentske ekipe so poročale profesorju Franju Bašu in dr. Sušniku o svojem počitniškem delu za muzej na Ravnah in izročale svoje gradivo. Udeleženci so prisostvovali tudi odkritju spomenika padlim borcem NOV v Crni.

Ob zaključku so priredili veliko brucovanje in pohod zeleznega carja. Lahko rečem, da je prvi teden koroških študentov uspel. Ta prireditve je pripomogla k sožitju študentov s starejšo generacijo in razen tega k pravnemu spajanju inteligence, delavskega in kmečkega sloja na Koroškem.

Na Ravnah je ljudstvo ob pričetku slovesnosti spontano izobesilo zastave, kar priča o tem, da je imela prireditve globok odmev pri tamkajšnjem prebivalstvu.

Dolores Del Rio in Pedro Armendariz v filmu »La Marquerida«

KAJ JE BILO NAJBOLJŠE PRED DESETLETJI

O dveh filmih, ki jih je predvajala Jugoslovanska kinoteka

Čeprav mlada po letih obstoja, razpolaga Jugoslovanska kinoteka s kvalitetenimi filmi. Serija takih filmov je prišla s potujočo kinoteko tudi v Ljubljano. Prve osnove za Jugoslovanske kinoteke so bile dane leta 1949. Kinoteka je bila vključena v Mednarodno federacijo filmskih arhivov samo za časno. Zaradi svojega aktivnega udejstvovanja pri izmenjavi filmov z inozemstvom, je kmalu postala stalni član Federacije.

Na programu kinoteke so filmi dramatične vsebine, komedije in tu tudi dva dokumentarna filma.

Vsekakor se šteje med največje pridobitve kinoteke film genialnega ruskega režiserja Eisensteina — »Križarka Potemkina«; ustvaritev človeka, ki je združeval v sebi režiserja in snemalca, umetnika in teoretika.

Delo samo, ki predstavlja vrhunec nemškega filma (na belgijskem festivalu so udeleženci izjavili, da je najboljši film vseh časov, poleg de Sinega »Tatovi kolese«), Medsebojno povezanost posameznih scen ustvarja jo,

mogoče celoto, katera je še bolj poudarjena s simboličnim prikazovanjem in »montažo atrakcij« — čisto Eisensteinova zamisel. Nekatero sceno, ki simbolično prikazuje vso gnobilo takratne carske Rusije, so nameravali izdati v »Križarka Potemkina«; med vrhunske ustvaritve svetovne filmske umetnosti. Zanimivo pa je, da sta oba filma, to je: »Križarka Potemkina« in »Lov za zlatom« izdelana istega leta 1925, vendar zajemata popolnoma različni temi — dramo in komedijo.

Glavno vlogo kreira sam Chaplin. Ves film je prežet z globokim poznavanjem človeka, huna in v vsakem oziru, ker skuša ohraniti dostojanstvo in ponos človeka sredi ljudi popolnoma zapadlih gonji za zlatom. V sredino takega okolja se je pripeljal ubogi potepuh, brez prilepne opreme in neustreznih fizične konstitucije, ki je tako važen faktor pri uveljavljanju »jaz-a«. Temu nasproti postavi Chaplin iznajdljivost in prisotnost duha, človeka ki je brez denarja. Nekateri prizori, kot je tisti s čevljem in ples blebčkov predstavlja originalni žare Chaplinove umetnosti.

F. Tominec

MED ŠTUDENTI PO SVETU

Zabodna Nemčija

Temeljni kamen novega študentskega naselja v bližini Wilhelms-havna so položili v novemburu. To bo drugo študentsko naselje v Nemčiji. Ko bo dograjeno, se bo vanj vselilo 400 študentov.

(Die Welt, Essen)

Eksplozija na fizikalnem inštitutu na univerzi v Marburgu. Težko poškodovani so bili trije študenti in laboranti. Eksplozija je nastala, ko so hoteli vtekočini vodiki. Domnevajo, da je vdrl zrak sovok ovarjeno mesto v aparaturi.

(Deutsche Studentenzeitung, Bonn)

Vzhodna Nemčija

Uradu za splošno nemška študentska nemška vprašanja je bilo v mesecu oktobru prijavljeno 14 aretacij nemških študentov v sovjetski coni.

(AGS F, Berlin)

Velika Britanija

Neki oksfordski študent si je pravočično šalo, kateri se je smejalo vse mesto. 12. novembra so se v avli univerze zbrali številni poslušalci, da bi slišali predavanje turškega profesorja Mahesh Helci iz Londona. Ko je profesor nad eno uro tolmačil užitek, ki jih nudi kajenje opija, je bil marsikdo presenečen. Končno je postavil junaško trditve, da zmerno kajenje opija nikakor ni škodljivo. Angleško in ameriško časopisje je poročalo o

Ob vrčku piva

Vtisi s srečanja v nemških študentih v Würzburgu

Nekateri študirajo zato, da pijejo pivo! — mi je dejal študent, član socialistične študentske zveze. Kdo so ti?

Na nemških univerzah je vse polno najrazličnejših študentskih organizacij: politične (socialistična, katoliška, demokratska itd.), verske (katoliške, protestantske itd.), dalje podružnice raznih mednarodnih študentskih združenj in končno še korporacije. To so strogo »apolitične« zruženja, katerih namen je uveljaviti študente v »družbo«. Zaradi obiskujejo krčme, kjer se uče »v družbi govoriti« in »obnašati«. To so mi pripovedovali člani korporacij čisto resno in ko sem neki večer sam prisostvoval taki »svzgojni« prireditvi, sem se o tem prepričal.

teh najnovejših znanstvenih dogajanjih, iz Istambula pa so prihajali glasovi, ki so izražali dvome o osebnosti profesorja. Ko se končno londonska univerza pozanima uro tolmačil užitek, ki jih nudi kajenje opija, je bil marsikdo presenečen. Končno je postavil junaško trditve, da zmerno kajenje opija nikakor ni škodljivo. Angleško in ameriško časopisje je poročalo o

(A PčOxford)

Zeleno carsvo se je pripeljalo

Sergej Mihajlovič EISENSTEIN (1898—1948)

Mehika je dežela, ki je zaradi kulturne tradicije, bogate folklore, posebnosti značajev in ostrih socialnih nasprotij vedno privlačevala filmske delavce, zlasti hollywoodske, ki so ustvarili sicer velike mojstrovine (m. pr. Juarez s Munijem v glavni vlogi), a so mehiško življenje romantično pobervali.

Eisenstein odkrije Mehiko

Leta 1917 pomeni s filmom »SVETLOBE« začetek domače kinematografije, ki spada med najmlajše na svetu, a je dosegla umetniško višino in že v marsikaterem pogledu prekaša Hollywood. Za to ima precejšnje zaslugе ruski režiser Eisenstein, ki je prvi spoznal, koliko filmskih motivov skriva Mehika. Tja je prišel 1930 in je z operaterjem Tissejem in asistentom Grigorijem Aleksandrovim razen lastnih filmov nameraval snemati film o revolucionarnem mehiškem ljudstvu z naslovom »Que viva Mexico«, ki pa na žalost ni bil nikdar dokončan. Sinclair in drugi, ki so film denarno podprli, so se potem zbal resnice, ki jo je režiser hotel pokazati, in ustavili snemanje. Film je svetovna javnost nestrno pričakovala; brez dvoma bi bil velika umetnina. Leta 1933 pa se je namesto njega pojavil film »Vihar nad Mehiko«, ki je bil daleč od Eisensteinove zamisli, čeprav je menager navedel, da sta scenarij in režija Eisensteinovo delo; s tem je hotel pridobiti filmu večjo vrednost, sprememba dela pa je povzročila mnogo protestov.

Za razvoj mehiškega filma ima njegov nastop dvojen pomen: Mehika je začela tekmovali s svetovno kinematografijo, njenim filmskim delavcem je Eisenstein pokazal, naj zajemajo snov iz življenja mehiškega ljudstva.

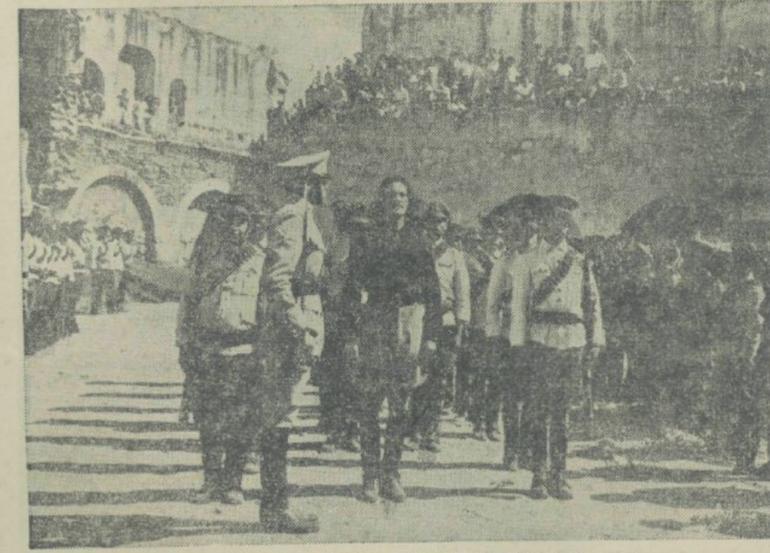
El Indro osvobodil Mehiko

Leta 1944 sta ameriški režiser Herbert Klein in češki snemavec Hackenschmid po scenariju Johna Steinbecka dokončala film »Pozabljena vas«, ki je realistično prikazal Mehiko in navdušil gledalce po vsem svetu, obenem pa prebudil mehiške filmske delavce in priklical v umetniško življenje do danes največje dobo mehiške kinematografije, zaznamovano z izvrtnimi deli največjega sodobnega mehiškega režiserja Emilia Fernandez. Ta je mehiški film iztrgal hollywoodskemu vplivom in dosegel umetniško višino. El Indro, kakor ponosno imenujejo rojaki Fernandez, je po prednikih podedoval tri četrtnine indijske krvi in občutil bridko usodo indijskega mešanca. Iz političnih vzrokov je zbežal v ZDA, zabredel v Hollywood, delal tam 8 let in spoznal tehniko filmske proizvodnje. Prav ko se je seznanil z ameriškim režiserjem Johnom Fordom in tedaj še hollywoodsko igralko kreolskega rodu Dolores del Rio, so ga zaradi nečistega pokolenja poslali v Mehiko, kjer so ga zaprli, kasneje pa mu niso dali zaposlitve.

Danes je po desetih letih svojega dela režiser svetovnega slovesa in največji predstavnik mehiške kinematografije. S svo-

»La Malquerida«

Scenarij sta po drami Jacinta Benaventa napisala Mauricio Magdalena in Emilio Fernandez. Prav iz dejstva, da sta scenarij in režija delo istega človeka, izvira čudovita skladnost vseh filmskih elementov. Močnemu neorealističnemu psihološkemu filmu dajejo folklor, pokrajina in siepe strasti, tipične južnjakom, nacionalno barvitost. Film obravnava znano temo ljubezni med očimom in pastorko. Na posestvu El Soto mlada Acacia sovraži očima Estebana, ker ljubi njeno mater in v sporočilu naprosi mladega Faustina, naj jo reši z El Soto. Ko je hče ta po neuspeli snubitvi pomoči odpeljati, ga Esteban ubije. Sum pade na dva človeka: mladega Norberta, ki je bil zaljubljen v Acacio, in Estebana. Zena Raymunda, ki Estebana ljubi in mu siepo zaupa, vsa skrušena spozna resnico. Prejšnji odnosi med materjo in hčerko se zdaj spremenijo v tekmovanje dveh žensk za istega moža. Esteban koleba: ženo ljubi, k Acaciji pa ga vleče divja sila, ki ga oamlači. Ob koncu se v njem vzbudi vest in mirno počaka na maštevaje Faustinevega očeta. Samo smrt more ohladiti tako divje strasti.

Prizor iz mehiškega filma »En dan življenja«

Dopisujte

v TRIBUNO

Konec na zadnji strani

SPORT

Študentje športniki v Zagrebu

Gostovanje športnikov Ljubljanske univerze v Zagrebu je imelo namen, da se naši študenti spoznajo s športniki zagrebške univerze; da spoznajo njih življenje in delo. S ciljem, da navežemo prijateljske vezi, smo stopili na brzovlak, ki nas je v petek 28. 11. zvečer odpeljal proti Zagrebu. O vožnji ni kaj govoriti, saj ni dolga — je po treh urah smo prispeli v Zagreb prav dobro razpoloženi.

Prvi vtisi

Na zagrebškem kolodvoru nas je čakala maloštevilna delegacija zagrebških študentov. Začele so se dolge debate našega vodstva s te delegacijo: prvo slabo znamenje. Čakajoč na rezultate teh razgovorov smo doživljali prve vtise hrvatske prestolice. Posebno pozornost so vzbujali angleški (morda ameriški) gostje ali turisti. Od srca smo se smejali neumnostim, ki jih je počel mlad in star. V družbi prikupne lady je prišel mimo v samih nogavicah, z odpeto srajco in ves bled. Pristna domača slivovica ni prijela njegovemu želodcu. »This is a terrible place«, je vse, kar nam je mogel jecljajoče povedati.

»Lutanje«

Dolge debate voditeljev niso bile zastoni. Izkazalo se je namreč, da ni prenočišča. Pričeli smo s »hajko« po hotelih. Imeli smo srečo, da smo se okrog dveh ponoči znašli v postelji hotela »Zagreb«, ki pa je po svoji kvaliteti muzejske vrednosti. Ko sem se odpravil spat, je spodaj pri vratarju le vedno brnel telefon: »Imate mjesto za 50 ljudi?« »Nema! Rezervirate koliko imate!« Kdo ve, kdaj je uboga ljubljanska para zaspala na mehkih posteljah gostoljubnega »Zagreba«. Vsekakor noč ni bila dolga, saj 4 ali 5 ur spanja pred tekmovalcem nikakor ni preveč. Z veliko voljo do uspeha smo stopili na Dan republike v pestro popoldansko vrvenje Zagreba. O hrani naj povem samo to, da je bila neokusna in nezadostna.

Tekmovanje

Strelci in šahisti so pričeli s tekmovalcem že v dopoldanskih urah. Šahisti so nastopili v oslabljeni postavi, kajti najboljši člani LUSK-a, so odpotovali kot člani ljubljanske reprezentance v Celovec. Priznati moramo, da je dosežen rezultat v šahu 6 proti 4 za Zagreb, uspeh naše ekipe. Zagrebško ekipo so sestavljali: 1 mojster, 4 mojstrski kandidati in 5 prvokategorijnikov, dočim so za Ljubljano igrali samo, prvo in drugokategorijniki.

Strelci so nastopili s moško in žensko ekipo, od katerih je boljše odrezala moška. Član moške ekipe Rems je dosegel z 224 krogi državni mladinski rekord.

V popoldanskem delu tekmovalnja je prišlo do nove organizacijske pomanjkljivosti. Na našo željo je bil program določen tako, da bi košarkarske in odbojkarjske ekipe ne igrale istočasno. Razumljivo je namreč, da bi odbojkarji radi gledali tekmo košarkarjev in obratno. Na precejšnje jezo naših študentov je bil spored spremenjen v našo škodo, kajti vse ekipe so morale igrati istočasno. Zato ni bilo mogoče obiskati vse prireditve.

Največ uspeha so poželi odbojkarji. Zmagali so v obeh srečanjih, to je moški in ženske. Ženska ekipa Zagrebške univerze je bila sestavljena iz najboljših igralcev Zagreba. Za Zagreb so nastopile: Modrinjak, Lipovčak, Novak Kenji, Veković, Bajič in Mavrinac. Ljubljansko univerzo so zastopale: Vadnal, Leskovic, Meseč, Batistič, Novak in Miklavc. Za začetek je obetal prav lepo tekmo, saj so bile vse igralke, posebno Zagrebčanke odlično razpoložene. Uspemale so jim prav vse akcije. Ekipa Ljubljane se je samo branila in izgubila s 16:14. V naslednjih nitih so Ljubljancinke pokazale lepšo igro, boljši servis in boljše točenje, dočim so Zagrebčanke igrale požrtvovalno. Mesečeva na ljubljanski in Modrinjakova na zagrebški strani sta zelo ugajali s svojo dinamično in skrajno požrtvovalno igro. Najboljše tokačice so bile: Leskovic in Batistič (Lj.) in Lipovčakova (Zgb.).

Moška tekma odbojkarjskih študentskih reprezentanc Zagreba in Ljubljane je bila športni užitek prve vrste. V obeh ekipah je nastopila cela vrsta državnih in republiških reprezentantov. Za Zagreb so igrali: Mikina, Konstantinovič, Karič, Bregant, Haramija in Grahek. Trener: Širanič. — Ljubljanske študente so zastopali: Ante Kolovič, Meserko, Još, Škerbinec, Sedivy, Merčnik, Miklavc, Požar in Ferendija. Trener: Kosec.

V ljubljanski vrsti je bila zbrana elita mladih odbojkačev v Sloveniji, prav tako je bila tudi zagrebška vrsta kvalitetna z najboljšimi igralci v Jugoslaviji z Mikino na čelu. Tekma se je končala s katastrofalnim porazom zagrebške vrste, čeprav lahko trdim, da so vsi njihovi igralci pokazali prav dobro igro. To moramo trditi je prav posebno za Mikino in Konstantinoviča. Dočim zna Bregant igrati boljše. Ljubljanska študentka vrsta je zaigrala morda tako, kot že dolgo ne kaka slovenska ekipa. Izredna dinamika igre, izvrstno

točenje, sistem četrtega igralca na mreži, vse to so bile odlike te tekme. Vsi posamezniki so igrali tako kot najbolj znajo, le Sedivy ni bil v najboljši formi. Posebno je ugajal Još kot tolkač. Njegovi udar-

Družabni večer

Naša želja je bila, da bi se na prijetnem družabnem večeru spoznali z zagrebškimi študenti. Tega nismo doživeli. Po dolgem in neprijetnem čakanju smo iskali po vsem Zagrebu mirnega kotička, kjer bi sami prebili večer. Bilo nas

Piše: Vlado Žlajpah

ci sodijo prav gotovo med najmočnejše v naši državi. Njegova igra v polju pa občutno zmanjšuje njegovo vrednost. Pohvaliti moramo vso ekipo in njeno igro v celoti, le servis ni bil najboljši. K poteku igre je pripomnil, da zagrebška ekipa v vseh treh nitih ni niti enkrat prevzela vodstva.

Košarkarji so se vrnili v Ljubljano z dvema porazoma na ramenih. Ženska ekipa se ni mogla upirati boljšim Zagrebčankam. Zanimiva je bila tekma med moškimi vrstami. Ljubljanski študentje so igrali z naslednjimi igralci: Kristančič, Vozelj, Fugina, brata Serbec, Dvoršak, Mravlje, Feguš, Remic in Brumen. Tekmo so izgubili s pol koša razlike, to je 51:55. Vzrok porazu je bila slaba kondicija in odlični finiš Zagrebčanov, pripomogla pa sta še pristranska sodnika. *Devajset sekund pred koncem tekme je naša vrsta vodila še s tremi koši razlike.* Zelo dobro so igrali Kristančič, Fugina in Vozelj, pri Zagrebu pa Blaškovič.

NE BOMO »SKRAHIRALI!«

Ob občnem zboru planinskega društva Universe

Planinskega društva Univerze Udeležba je bila kljub dobri propagandi precej skromna. Vendar to ni bila ovira, da se zbor ne bi vrtil in da se ne bi pomenili o vsem potrebnem. Poročila predsednika, tajnika, načelnika AO ter diskusija so dobro razčlenila stanje v PDU, ki se je v preteklem letu borilo s težavnimi materialnimi problemi. Rezultati pa kljub temu niso izostali.

Opravili smo nad 40 plezalnih vzponov, organizirali odpravo na Visoke Ture, pomembni pa so tudi vzponi nekaterih članov v skupini Velikega Kleka, v Licenskih Alpah in v bavarških in francoskih gorah. Stevilna je bila tudi udeležba na alpinskem taboru na Trenti ter na uspelem plezalnem tečaju na Turncu ter na izletih. Rezultatov ne smemo podcenjevati in nihče naj ne misli, da je društvo v »skrah«, kot je to dejal tovariš R. K. priznani alpinist, ki je izstopil iz našega AO.

je preveč, zato smo se morali razdeliti na skupine, ki so se zabavale po svojih najboljših močeh. Na tem mestu moramo pohvaliti tov. Lužnika Janeza, ki ni štedil s spanjem niti ni bil nikdar utrujen, kadar je šlo za probleme na tem našem gostovanju. Menim, da bodo zagrebški gostje lahko spoznali boljšo organizacijo na tekmovalju, ki bo 27. aprila prihodnjega leta v Ljubljani med štorniki študenti univerz Zagreba in Ljubljane.

Rezultati

Odbojka: Ljubljana-Zagreb moški 3:0 (15:6, 15:10, 10:3)
Ljubljana-Zagreb ženske 3:2 (14:16, 15:9, 15:10, 13:15, 15:10)
Košarka: Zagreb-Ljubljana moški 51:50
Zagreb: Ljubljana ženske 32:24
Streljanje: Ljubljana-Zagreb moški 1043:971
Zagreb-Ljubljana ženske 741:670
Šah: Zagreb-Ljubljana 6:4

V AO je včlanjenih le 15 študentov-alpinistov. Iz vsega tega je razvidno, da so bili najbolj aktivni prav alpinisti. In ostali člani? Če verjamete ali pa ne, je v PDU vpisanih kar 1033 študentov in je to številčno

Taki cilji! In praktično delo v tem smislu, pa bi bilo več članov PDU na občnem zboru!

Več športa med študente

(Nadaljevanje s 1. strani).

srednjih in strokovnih solah naravno prav »maio, na visokih solah pa nič. Mislim, da je potrebno izvajati pisno CK ZAK AO stanju...«, kjer je glaven poudarek na množčnosti, prav po naših solah in Univerzan. Današnji sistem telesne vzgoje na solah pa ne odgovarja niti po številu ur niti po svoji kvaliteti. Iz takega stanja pride dijak na univerzo, kjer se pa še to minimalno udeleževanje prekine.

Se bolj očitni argument, da je obvezna telesnavzgoja potrebna, pa je dejstvo, da je bilo letos pri zdravniškem pregledu za prijavitelce v državne brigade izvršeno 47% prijavitelcev. Nujnost restitve tega problema je mislim s tem podana.

Naš prealoc je bil: uvesti obvezno telesno vzgojo na visokih solah in ustanoviti samostojno kateo, ki bi jo sestavljali naši najboljši telesnovzgojni in športni strokovnjaki. Za praktično izvedbo tega predloga pa je zopet vprašanje materialne osnove. Mislim pa, da bi se morala ustrezna prosvetna oblastva bolj zavzeti za njegovo realizacijo.

3. Športni popoldnevi so edina oblika telesnovzgojnega dela na Univerzi. Kaj je namen teh popoldnevo?

Začasno ublažitev stanja je športni odbor organiziral športne popoldneve v lastni režiji. Ob enem pa je pozval študente, da se udeležujejo redne vadbe v TVE Partizan. V bodoče misli odbor odpreti se eno telovadnico v večernih urah. Tu bi se odvijala razna medfakultetna prvenstva. Z organizacijo popoldnevo ne moremo biti zadovoljni, kakor tudi ne s udeležbo na njih.

4. Nedavno smo imeli srečanje z zagrebškimi študenti. Si mnenja, da je srečanje uspelo? Je v bodoče še kak izgled za podobne stike z ostalimi univerzami v FLRJ?

Stik z zagrebškimi študenti ob priliki tekmovalja za praznik Ustanovitve republike je bil brez dvoma koristen. Športni odbor misli tudi v bodočnosti organizirati podobna srečanja, seveda v okviru materialnih možnosti. Predlagati mislimo tudi Centralnemu odboru Zveze študentov, da podobna srečanja organizira

najmočnejše društvo na Univerzi. Vsa diskusija — na občnem zboru se je sukala okrog vprašanja: kako naj pritegnemo večino?

O tem smo govorili že lani in kje naj iščemo vzroke, da ni društvo postalo bolj množično? Ali so člani odbora pre malo intenzivni pri svojem delu, ali je propaganda prešibka, ali slabo materialno stanje študentov ter društva?

Vprašanje množičnosti se je vedno posevčalo pre malo pozornosti. S primernimi organizacijskimi prijemi bi se dalo marsikaj doseči in zato je zbor sprejel predlog, da naj se po fakultetah organizirajo skupine, ki bodo samostojno, v okviru društva, prirejale izlete, predavanja itd. Ta naloga novega odbora je težavna, vendar odbor

V steni

računa na izdatno pomoč članov AO in odborov ZSJ.

Tudi AO bo moral v bodoče posvetiti več prizadevanja dvigovanju novih kadrov. Stevilka 15 je razmeroma majhna, ne glede na to, da je precej študentov-alpinistov včlanjenih drugje. Kje je tistih 20 študentov, ki so končali plezalno šolo, saj se niti eden ni vključil v odsek?

Društvo bo v prihodnjem delovnem letu organiziralo številne izlete, zimski in letni plezalni tečaj, smučarski tečaj, odpravo v inozemstvo in bo ponovno otvorilo plezalno šolo. Dela je torej dovolj!

Tudi finančni izgledi so sedaj precej boljši, saj nam je obljubljena dokajšnja pomoč. Društvo bo prirejalo tudi kvalitetna predavanja, kar bo spet nov vir dohodkov. Nabaviti si namepravamo tudi potrebno opremo, ki bo na razpolago vsakemu članu, saj si je večina ne more sama nabaviti.

Že to služi namenu: pomniti vsi vrste aktivnih članov in tako doprinesiti množičnosti planinstva na naši Univerzi. Z marljivim in smotrnim delom se naše društvo lahko uvrsti med najboljša društva v Sloveniji. Tse to lahko dosežemo, če nam bodo merodajni forumi, od katerih je društvo moralno in finančno več ali manj odvisno, pomagali in podprli vlogo marljivih članov tako pomembnega društva na naši Univerzi.

7 zlatih značk na drž prvenstvu

Z občnega zbora ASD

ASD je 11. novembra položila svoj obračun na svojem rednem občnem zboru. Organizacijsko poročilo je pred 35 udeleženci podal sekretar Niko Vrabl. Poudaril je pomen strelske organizacije, ki dviga obrambno sposobnost naroda. Naglasil je tudi pomen strelske organizacije, kot dopolnilo predvojske vzgoje, ki pa nima pravega stika s strelskimi družinami. Omenil je tudi finančne težave, ki nastopajo pri nabavi municije. Tehnični sekretar Ludvik Letonja je orisal pot, po kateri se je razvijala do sedaj Akademski strelski klub. Naši strelci so sodelovali na vseh kvalitetnejših strelskih prireditvah v Sloveniji, v državnem prvenstvu pa je sodelovalo 9 naših članov, ki so osvojili 7 zlatih, 5 srebrnih in 8 bronastih značk. Organizirali smo prvenstvo na univerzi, kjer je sodelovalo 90 tekmovalcev. Organizirali smo tudi srečanja s strelskimi družinami na Igu in v tovarni celuloze v Krškem. V Ljubljani smo priredili srečanje med strelci ZIRiske in Ljubljanske univerze na katerem smo zmagali nad renomiranimi švicarskimi strelci.

Zanimanje za strelstvo med študenti na naši univerzi je majhno, saj je v ASD vpisanih samo 2% ljubljanskih študentov. Novi odbor bi moral predvsem določiti število članstva, k čemur bo gotovo pripomogla ustanovitev Univerzitetne strelske lige. Predsednik Akademski športnega odbora tovariš Lužnik je obljubil vso pomoč študentskih športnih forumov. Novemu odboru predseduje major Derenda.

L. L.

Še ena diploma

V počastitev Dneva republike je bilo v Ljubljani mestno prvenstvo v streljanju z zračno puško. Udeležbo so se ga skoraj vse strelske družine iz Ljubljane, med njimi tudi ASD. Za ASD so tekmovali: Vrabl, Ušaj, Kveder, Rems in Kuštrin. S 390 krogi je ASD osvojila prvo mesto in dobila častno diplomu. Najboljše mesto od članov ASD je dosegel Kveder ki je bil s 87 krogi četrti.

V decembru bo prvenstvo Ljubljane v streljanju za ženske z zračno puško. Ker strelke ASD marljivo trenirajo, lahko pričakujemo tudi od njih zadovoljive rezultate.

M. M.

Dopisujte v naš list!

Natečaj

»Novoletne jelke«

Veleblagovnica Na-Ma v Ljubljani razpisuje nagradni natečaj

za najboljši idejni osnutek za preureditev notranjosti svoje prodajalne »Snegulčica« v Wolfovi ulici št. 1.

Upravni odbor Na-Ma želi preurediti svojo prodajalno tako, da bo odgovarjala željam naših najmlajših odjemalcev ne samo po izbiri blaga, temveč tudi po svojem notranjem izgledu.

Ureditev trgovine naj bi bila v skladu s pravilničnim imenom Snegulčice, vendar tako, da bi odgovarjala sodobnemu izgledu moderne trgovine.

Rok za dostavo idejnih osnutkov je do 20. decembra 1952.

Osnutki se naj dostavijo na Upravo Na-Ma v zaprtem ovitku pod šifro.

Ocenjevalna komisija, sestavljena iz arhitektov, Uprave veleblagovnice Na-Ma in Pionirskega sveta bo za najboljši osnutek podelila nagrado v znesku 10.000 din, za drugi najboljši osnutek 5.000 din in za tretji osnutek 3.000 din.

Ocenjevalna komisija se bo sestala dne 23. decembra ob 12. uri v sindikalni sobi veleblagovnice Na-Ma v Wolfovi 1/II. Nagrade se izplačajo 27. decembra pri Upravi Na-Ma.

Podrobnejša navodila za natečaj se dobijo v sekretariatu veleblagovnice NA-MA, Wolfova 1/I.

TELE REPUBLIKE

Na Teku Republike v Ljubljani, ki je bil topot slabo organizirane je nastopila ekipa 10 tekmovalcev. Na najtežji progi (4500 m) je zmagal državni rekorder Mihelič pred Cerarjem in Kranjcem. Vse to so odpravili na »Polnočni teki« v Sao Paolo v Brazilijo, kjer bo tekkel z najboljšimi dolgooprogaši sveta. Start bo v prvem trenutku leta 1953.

BEOGRAD: LJUBLJANA

Ob Dnevu Republike sta se v Beogradu srečali nogometni reprezentanci Beograda in Ljubljane. Neodločen rezultat (1:1) je za ekipo Ljubljane prav lep uspeh. Za Beograd je dal gol Jocić, za Ljubljano pa Toplak.

Ob vrčku piva

(Nadaljevanje s 5. strani)

Nekdo bi po vsem tem dejal, da so to »krokarjske« organizacije, a temu ni tako. To so skupine študentov bogatih staršev, ki tako ohranjajo staro nemško študentsko tradicijo, ki pa jo je napredno gibanje že obsodilo kot skrajno reakcionarno, saj je ravno apolitičnost inteligence precej pripomogla Hitlerju, da je tako ogoljufal nemški narod. Nič ne de, če so bile te korporacije prepovedane med vojno in prej, saj nacisti tudi niso marali apolitičnih združenj. Tudi po vojni so bile korporacije prepovedane in so pravzaprav še sedaj. Vendar imajo rektorati posameznih univerz toliko avtonomije, da o takih zadevah sami odločajo. Tako so korporacije na nekaterih univerzah bolj na drugih pa manj usidrane. Rektorji nekaterih univerz gledajo zelo »skozi prste« in dovoljujejo celo nošenje čepic in barv določene korporacije, kar je pa javno še strogo prepovedano. Prav tako so povsod prepovedani dvoboji, ki so bili nekoč zelo popularni. Kot so mi pravili, se še sedaj vrše, a zelo skrivaj. V korporacije ne morejo biti sprejeti študenti, ki imajo pre malo denarja (kdo naj bi sicer plačal vse pivo), niti dekleta (ponekod imajo dekleta svoje korporacije), niti pripadniki drugih narodnosti, predvsem pa ne Židi. Članstvo v teh organizacijah je doživljenjsko, in tisti člani, ki doživljajo in imajo donosno službo, plačujejo višjo članarino ter tako financirajo tista neskončna krokanja in morje popitega piva.

Ni mogoče sedeti na sestanku korporacije in piti malo (jaz sem bil inozemska izjema), kajti kmalu te dregne

sosed in ti nazdravi. Če ne piješ do dna si ga užalil in ta ima pravico zahtevati odškodnino. Kot odškodnino moraš n. pr. popiti »škorenje« piva (tri litre!) naenkrat in sam plačati — to je najnižja kazen, ki se stopnjuje vse do skrivnega dvoboja.

Fotografija iz nemške študentske revije »Colloquium«, kjer pod njo piše: »Kdor nosi čepico in straka mora imeti svoj vrček tudi doma«

Iz vsega tega se vidi, da ne gre tu za apolitične organizacije, temveč za skrajno reakcionarno združenje, ki obuja temne tradicije nemstva. Nekdo mi je dejal: to niso ne demokratične in ne fašistične organizacije, temveč nemške! Res da so člani korporacij na večini univerz v manjšini, toda napredni krogi v Nemčiji se zaskrbijo vprašujejo, kam vodi ta pot. Kape z barvnim robom, skrivne sablje, litrski vrčki piva itd. itd. so preveč poznani rekviziti!

Drago